

Παρακαταθήκη

Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἤστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΟΥΛΙΟΣ–ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009 • ΤΕΥΧΟΣ 67

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νά συγκληθεῖ ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία	σελ. 1
Νά συγκαλέσετε ἐκτακτὴ Σύνοδο Ἱεραρχίας	σελ. 2
Διαμαρτυρία διὰ τὸν Α.Μ.Κ.Α.	σελ. 4
Πνευματικὲς προϋποθέσεις τῆς «Θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» Α΄	σελ. 6
Συμφωνία γιὰ Ἐνωση τῶν ἐκκλησιῶν;	σελ. 10
«Οἱ τρεῖς σωματοφύλακες» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ	σελ. 12
Ἐπιστολὲς Ἀναγνωστῶν	σελ. 15
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 18

ΝΑ ΣΥΓΚΛΗΘΕΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Τὰ θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα γράψαμε στὸ προηγούμενο τεύχος τῆς *Παρακαταθήκης*, βρῖσκονται τώρα ἀκριβῶς στὴν ὠρίμανσή τους. Τὰ σπουδαῖα ἀντιοικουμενιστικά κείμενα, πού συζητήθηκαν εὐρέως, ἀφύπνισαν συνειδήσεις καὶ ἐκπληρώνουν τὸν παρεμβατικό τους ρόλο. Χαλοῦν τὰ τετελεσμένα, πού θέλουν νὰ δημιουργήσουν οἱ οἰκουμενιστές. Τὸ «Ἐν Συνειδήσει» τῶν Μετεώρων, ἢ «Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» καὶ ὁ «Παπισμός» τῆς Ἱ. Μ. Παρακλήτου δίνουν τοὺς καρπούς τους. Οἱ συνειδήσεις ἀφύπνίζονται. Τὸ σενάριο τῆς οὐνιτικῆς ἐνώσεως συναντᾷ δυσκολίες.

Κορυφαῖο ἐπαινετὸ παράδειγμα τῆς ἀφύπνισης μᾶς δίδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, μέ τὴν ὁποία ζητεῖ τὴν ἔκτακτο σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας γιὰ νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τῆς ἐπικειμένης συναντήσεως Ὁρθοδόξων καὶ παπικῶν στὴν Κύπρο γιὰ τὸ πρωτεῖο τοῦ πάπα. Ὁλόκληρη τὴν σπουδαία ἐπιστολὴ – παρέμβαση δημοσιεύουμε στὶς σσ. 2-4 τῆς *Παρακαταθήκης*.

Σ' αὐτὴ τὴ φάση ἀκριβῶς χρειάζεται τὸ μέγιστο τῆς προσευχητικῆς καὶ παρεμβατικῆς ἐγρηγόρσεώς μας.

Τά ἀφυπνιστικά κείμενα, πού ἀναφέραμε, ἐνόχλησαν καί αὐτό δείχνει ὅτι «ἐπίασαν τόπο». Τό πόσο ἐνόχλησαν φαίνεται ἀπό τήν ἐπίθεση λάσπης, πού ἐξαπέλυσε ὁ πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, παλαίμαχος οἰκουμενιστής, π. Γεώργιος Τσέτσης ἐναντίον ὅσων ὑπογράφουν τήν Ὁμολογία Πίστεως.

Δημοσιεύουμε ἐδῶ κείμενο τοῦ κ. Παναγιώτη Τελεβάντου ἀπό τήν Ἀμερική, ὅπου ὁ συγγραφέας του κάνει μιά στρατηγική ἀνάλυση τῆς καταστάσεως στό συγ-

κεκριμένο θέμα μέ τήν ὀρολογία τοῦ σκάκι!

Ὁ καιρός κυλᾷ γρήγορα καί ἔτσι θά δοῦμε σύντομα τήν κατάληξη, πού θά ἔχει ἡ συνάντηση τῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου στήν Κύπρο. Εὐχόμαστε ὀλοψύχως –γιά τό καλό τῆς Ὁρθοδοξίας– νά λειτουργήσῃ ἡ Ὁρθόδοξη συνείδηση καί τό φιλότιμο τῶν Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων καί νά μὴν ὑποχωρήσουν στίς παπικές ἀξιώσεις!

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΝΑ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΤΕ ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

τοῦ κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη

Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Θεσσαλονίκη 10.9.2009

Πρός
τήν Ἱερά Σύνοδο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἱ. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα

Κοινοποίηση: Σέ ὅλους τούς Ἱεράρχες
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Παρακολουθώντας μέ βαθύ αἶσθημα εὐθύνης τήν ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἐποχῆς μας, ὡς ἀπλός πιστός ἀλλά καί ὡς Πανεπιστημιακός Καθηγητής τῆς Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, θά ἤθελα νά ἀπευθυνθῶ εὐλαδῶς πρὸς Σᾶς, ὡς τήν Ἀνώτατη Διοίκηση τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας,

γιά ἓνα σοβαρότατο θεολογικό θέμα.

Ὁ λόγος, πού μέ ὀδήγησε στήν ἀποστολή αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, προέκυψε ἀπό τήν ἐπικοινωνία μου μέ κάποιους Μητροπολίτες. Σέ σχετική ἐρώτησή μου πρὸς Αὐτούς, ἂν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συζήτησε ἐν Συνόδῳ καί ἔλαβε θέση ἐναντι τοῦ ἐπικειμένου Διμεροῦς Θεολογικοῦ Διαλόγου γιά τό παπικό πρωτεῖο, ἀπάντησαν ὅτι ἀγνοοῦσαν τό ὅλο ζήτημα. Ἔτσι, ἔκρινα σκόπιμο νά Σᾶς γράψω τά παρακάτω.

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ τρέχοντος ἔτους θά γίνῃ στήν Κύπρο ἡ κρισιμότερη ἴσως ἕως τώρα Συνέλευση τῆς Μικτῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς γιά τόν Θεολογικό Διάλογο Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν. Ἐπειδή τό Κοινό Κείμενο, πού θά προκύψῃ ἀπό τή Συνέλευση αὐτή, θά ἔχει καταλυτική σημασία στήν ἐξέλιξη τῶν σχέσεων τῶν δύο δια-

* Ἀνάλογη ἐπιστολή ὁ κ. Καθηγητής ἀπέστειλε πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀλλά καί πρὸς τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

λεγομένων μερών, θεωρώ χρέος μου νά Σᾶς παρακαλέσω θερμῶς νά συγκαλέσετε τό συντομότερο δυνατόν ἔκτακτη Σύνοδο Ἱεραρχίας, προκειμένου νά ἀσχοληθεῖ ἐπισταμένως μέ τό συγκεκριμένο περιεχόμενο τοῦ Θεολογικοῦ αὐτοῦ Διαλόγου.

Ἡ Μικτή Διεθνῆς Ἐπιτροπή θά ἀσχοληθεῖ συγκεκριμένα μέ τό «ρόλο τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης ἐν τῇ κοινωνία ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν» (βλ. Κείμενο τῆς Ραβέννας, παράγρ. 45). Ταπεινῶς φρονῶ, ὅτι ἂν ἡ Σεπτῆ Ἱεραρχία μας συζητήσῃ θεολογικῶς τό θέμα καί τοποθετηθεῖ μέ σαφήνεια σ' αὐτό, θά καταστήσῃ καθοριστική τήν παρουσία τοῦ ἐκπροσώπου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας στή Μικτή Ἐπιτροπή καί εἰδικότερα στήν τελική διαμόρφωση τοῦ Κοινοῦ Κειμένου τῆς Διεθνοῦς Συνελεύσεως. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἡ Ἱεραρχία μας θά λειτουργήσῃ ἐγκαίρως καί προληπτικῶς, γιά νά μή χρειαστεῖ νά παρέμβῃ ἀργότερα θεραπευτικῶς, ὡς ὀφείλει, κρίνοντας ἐκ τῶν ὑστέρων τίς ἐνδεχόμενες θεολογικές καί ἐκκλησιολογικές ἀστοχίες τοῦ Κοινοῦ Κειμένου, πράγμα πού ἔμμεσα θά ἐκθέσῃ καί τόν ἐντεταλμένο ἐκπρόσωπό της στή Μικτή Ἐπιτροπή.

Ἐπιπροσθέτως, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νά ἐκφράσω μέ κάθε δυνατή συντομία καί τήν θεολογική ἄποψή μου στό ὑπό συζήτηση θέμα. Ἡ προγραμματισμένη θεολογική συζήτηση γιά τό πρωτεῖο τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης «εἰς μεγαλύτερον βάθος», τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο στήν Κύπρο, εἶναι μεθοδολογικῶς ἄκαιρη καί οὐσιαστικά πρωθύστερη. Καί τοῦτο, γιατί, σύμφωνα μέ τή θεολογική καί πατερική δεοντολογία, θά πρέπει νά προηγηθεῖ ὅπωςδήποτε ἡ θεολογική συζήτηση γιά τή θεμελιώδη διαφορά μας μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς στό δόγμα καί εἰδικότερα στό Filioque, τό ἀλάθητο καί τήν κτιστή θεία Χάρη, πού ἐσφαλμένα ἐξακολουθοῦν νά ὑποστηρίζουν. Οἱ δογματικές αὐτές κακοδοξίες ἐνεργοῦν προσδιοριστικά στό

χαρακτήρα τῆς ταυτότητας τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ καί κενώνουν θεολογικά τήν Ἐκκλησιολογία καί τήν Μυστηριολογία του, κενώνουν δηλαδή οὐσιαστικά τόν κατεξοχὴν χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας ὡς «κοινωνίας θεώσεως» τοῦ ἀνθρώπου.

Μόνο μετά τήν ἀπόλυτη ταυτότητά μας στό δόγμα, μπορεῖ νά ἀκολουθήσῃ συζήτηση γιά τόν τρόπο διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διαφορά μας στό δόγμα, σύμφωνα μέ τό γράμμα καί τό πνεῦμα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού σαφῶς προκύπτει ἀπό τά Πρακτικά τους, θέτει ἐκτός Ἐκκλησίας τούς Ρωμαιοκαθολικούς, πράγμα πού ἐπιβεβαιώνεται ἐμπειρικῶς ἀπό τήν ἐπί μία χιλιετία διακοπή τῆς μεταξύ μας διαμυστηριακῆς κοινωνίας.

Εὐλόγα, λοιπόν, προκύπτει τό θεολογικό ἐρώτημα: Πῶς θά μπορέσουμε νά συζητήσουμε ὀρθολογικῶς στόν ἐπικείμενο Θεολογικό Διάλογο μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς γιά τή θεσμική – ἱεραρχική θέση ἑνός προσώπου (δηλαδή τοῦ Πάπα) ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἐνόσω τό πρόσωπο αὐτό βρίσκεται ἀκόμη οὐσιαστικά ἀλλά καί τυπικά ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄν, παρά ταῦτα, γίνει θεωρητικά μόνο συζήτηση γιά τό πρωτεῖο τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ καί ἐδῶ νά ὑπενθυμίσω τήν ἀδιαμφισβήτητη ἱστορική ἀλήθεια, ὅτι ποτέ ἡ Ἐκκλησία κατά τήν πρώτη χιλιετία δέν ἀνεγνώρισε στόν Ἐπίσκοπο Ρώμης πρωτεῖο αὐθεντίας καί ἐξουσίας σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Ἡ ὑπέρτατη αὐθεντία στήν ἀνά τήν Οἰκουμένη Ἐκκλησία ἀσκεῖτο πάντοτε καί μόνον ἀπό τίς Οἰκουμενικές Συνόδους.

Ἄλλωστε, ποτέ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν δέχτηκε τό παπικό πρωτεῖο, ὅπως αὐτό κατανοήθηκε καί ἐρμηνεύτηκε ἀπό τήν Ἀβατικανή Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀνεκήρυξε τόν Πάπα ὡς ἀλάθητο ἐκφραστή τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας μέ δυνατότητα νά εἶναι ἀντίθετος ἀκόμη καί μέ τίς ἀποφάσεις Οἰκουμενι-

κῆς Συνόδου. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Πάπας στή Λατινική Δύση—μέ τό δογματικῶς κατοχυρωμένο καί ἀπό τήν Β΄ Βατικανή Σύνοδο «ἀλάθητό» του καί τό διεκδικούμενο πρωτεῖο ἐξουσίας σ' ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία— ἔχει πάρει αὐθαιρέτως τή θέση τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας στήν Παγκόσμια Ἐκκλησία.

Κατά συνέπεια, μέ τήν παραπάνω ἐκκλησιολογικοῦ χαρακτήρα κατανόηση τοῦ παπικοῦ πρωτείου ἐξουσίας ἀκυρώνεται ὄχι ἀπλῶς καί μόνον τό συνοδικό σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά οὐσιαστικά καί αὐτή ἡ ἴδια ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σ' αὐτήν.

Μέ ὅσα ἐν συντομία ἔγραψα, ἀπευθύνομαι σέ Σᾶς Σεπτοί Ἱεράρχες μας, γιά νά Σᾶς ἐκφράσω τίς ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτήρα ἀνησυχίες μου καί παραάλληλα νά θέσω ὑπό-

ψη Σας μιὰ συνοπτική θεολογική ἀποτίμησή μου γιά τή μεθοδολογία καί τό περιεχόμενο τοῦ συγκεκριμένου διμεροῦς Θεολογικοῦ Διαλόγου στό πλαίσιο τῆς Μικτῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Εὐέλπιστῶ, ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό Ὅποιο κατευθύνει τό θεσμό τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά ὀρθοτομεῖ τό λόγο τῆς Ἀληθείας, θά ἐκφραστεῖ δι' Ὑμῶν, ἀφοῦ ὁ Τριαδικός μας Θεός εὐδόκησε συνοδικῶς νά ἐκφράζεται θεσμικά ἡ Ἐκκλησία Του.

Μέ βαθύτατο σεβασμό
ἀσπάζομαι τήν δεξιὰ Σας

Δημήτριος Τσελεγγίδης

Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ Α.Μ.Κ.Α.

Ἀπό καιροῦ γινόμεθα ἀποδέκται ἐναγωνίων ἐρωτημάτων ἀδελφῶν μας (ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλά καί Ἁγιορειτῶν), σχετικῶς μέ τήν στάσιν τους ἀπέναντι στόν Α.Μ.Κ.Α. (Ἀριθμόν Μητρώου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως). Ἡ ἀπάντησίς μας ἦταν: ἐπιφυλακτικότης καί ἐν προσευχῇ ἀναμονή τοῦ καθοδηγητικοῦ λόγου τῶν θεσμικῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτό ἐφαρμόζαμε ἄλλωστε καί ἐμεῖς. Ἀναμέναμε ἀπό τοὺς ἐπισκόπους μας καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἀφοῦ ἐρευνήσουν ἐπισταμένως νά μᾶς καθοδηγοῦν σχετικῶς. Ἀλλά, δυστυχῶς, ἐνῶ τείνει νά ἐκπνεύσῃ ἡ ὑπό τῆς Πολιτείας ὀρισθεῖσα προθεσμία καί παρὰ τάς γενομένας ἐπανειλημμένως ὑπό ἀδελφῶν προφορικῶς καί γραπτῶς ἐρωτήσεις, οὐδεμίαν καθοδηγητικήν ἐνημέρωσιν ἐλάβομεν. Τό δέ πλεόν

ἀποκαρδιωτικόν: Ἡ ὑπό ἱεράρχου ἀπαξιωτική δήλωσις: Τό θέμα δέν ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησίαν, ἀλλά μόνον τήν Πολιτείαν!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀναγκαζόμεθα νά ἐκθέσωμε τοὺς λογισμούς μας, τοὺς προβληματισμούς μας καί τήν ἐναντι τοῦ Α.Μ.Κ.Α. στάσιν μας, ὡς ἀπάντησιν πρός τοὺς ἐρωτῶντας ἀδελφούς μας, ἀλλά καί διά **ἐπικύρωσιν ἢ διόρθωσίν τῆς** ἀπό τοὺς ἔχοντες μείζονα διάκρισιν καί θεῖον φωτισμόν Πατέρας μας:

Ἴσως θά μποροῦσε νά ἰσχυρισθῇ κάποιος ὅτι ὁ Α.Μ.Κ.Α. εἶναι ἓνας ἀπλός ἀριθμός, ἀντίστοιχος τοῦ ἀριθμοῦ κατόχων «διβλιαρίου ὑγείας», καί ὅτι συνεπῶς δέν δημιουργεῖται κανένα πρόβλημα ἀπό τήν ἀποδοχήν του. Ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμός αὐτός, ὅπως προκύπτει ἀπό τάς ὑπευθύνους δηλώσεις

καί ἀνακοινώσεις τῶν ἀρμοδίων, ἐμπεριέχει –ἀν ὄχι δολιότητα– τουλάχιστον ἀρκετὴν δόσιν ἀγνοίας ἢ ἀφελείας. **Καθ’ ὅσον:**

1. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δέν εἶναι καί τόσον ἀπλός...Εἶναι ἐνιαῖος ἀριθμὸς ταυτότητος ἐργασίας, ταυτότητος ἀσφάλισεως καί ταυτότητος ὑγείας, «μοναδικὸς γιά κάθε πολίτη, πού θά τόν συνοδεύη σέ ὅλη του τή ζωή». Θά εἶναι ὑποχρεωτικός καί χωρίς αὐτόν ὁ πολίτης δέν θά ἔχη δικαίωμα «νά ἐργασθῆ, νά ἀσφαλισθῆ, νά ἔχη ἰατροφαρμακευτικήν καί νοσοκομειακήν περίθαλψιν, νά συνταξιοδοτηθῆ καί νά ἔχη οἰανδήποτε ἄλλην παροχήν, ἐπίδομα ἢ βοήθημα».

2. Καί τόσον μὲν «ἀπλός» θά παραμείνη ὁ Α.Μ.Κ.Α. μόνον κατά τό ἀρχικόν διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχετικοῦ νόμου. Σύντομα, ὅμως, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀρμοδίους –καί ὄχι τοὺς ἀφελεῖς κινδυνολόγους καί φανατικούς συνωμοσιολόγους– **θά ἀναβαθμισθῆ σέ «ἔξυπνη κάρτα»** (Κάρτα Κοινωνικῆς Ἀσφάλισεως), περιέχων **bar-code** καί **τσιπ** μεγάλης χωρητικότητος, δι’ ἀποθήκευσιν προσωπικῶν στοιχείων. Ἐπί πλέον, ἐν συνεχείᾳ –ὅπως, κατά δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, σχεδιάζεται ἀπό τό Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν– ὁ ἀριθμὸς τῆς Κάρτας θά γενικευθῆ στό ἔπακρον, γενόμενος καί ἀριθμὸς ταυτότητος καί διαβατηρίου καί Α.Φ.Μ. Ἔτσι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θά καταστῆ διὰ τὸν κάθε πολίτην προσωπικός καί ἰσόδιος. Οὐσιαστικῶς τό πρόσωπον ὑποδιδάσκεται, ἀπαξιούται, ἀριθμοποιεῖται· γίνεται νούμερο, ἀντικείμενο, *res* (=πρᾶγμα)! Τό βαπτιστικόν (ἢ τό μοναχικόν) ὄνομα ἐξαφανίζεται!

3. Ἡ συσσωρευτική ἠλεκτρονική καταγραφή-ἀποθήκευσις πλῆθους προσωπικῶν στοιχείων (εὐαισθητῶν δεδομένων) συνι-

στᾶ πρόκλησιν καί ἀπειλήν διὰ τὴν θεόσδοτον ἐλευθερίαν, ἀλλά καί τὴν ἀσφάλειαν τοῦ προσώπου, ἢ ὁποία (ἀπειλή) μεγιστοποιεῖται, ἐάν ληφθοῦν ὑπ’ ὄψιν:

α) Ὅτι τό ἔργον ἔχει ἀναλάβει **ιδιωτικὴ ἐταιρεία (ΕΠΑΦΟΣ Ε.Π.Ε.)**

β) Ὅτι τό ἀπόρρητον εἶναι σχεδόν ἀδύνατον νά διασφαλισθῆ (τὴν στιγμὴν πού οἱ χάκερς «κτυπᾶνε» καί τό Ἀμερικανικὸ Πεντάγωνο).

γ) Ὁ φόβος ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ἀπὸ μίαν δικτατορικὴν –πολλῶ μᾶλλον ἀντίχριστον– ἐξουσίαν.

4. Ὑπὸ εἰδικῶν ἔχει ἀποδειχθῆ ἀναλυτικῶς ἢ –προφανῆς ἄλλωστε– ἀντισυνταγματικότης, ὅπως καί ἡ ἀντίθεσις πρὸς τό Εὐρωπαϊκόν Δίκαιον, τῶν ἀνωτέρω (ὑποβιβασμὸς τοῦ προσώπου, περιορισμὸς ἐλευθερίας κ.ἄ.), ἰδίως ὅταν συνεξετάζονται μετὰ τῆς ἐπαπειλουμένης ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου στέρησεως θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων (ὅπως τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐργασίαν, κοινωνικὴν ἀσφάλειαν, συνταξιοδοτήσιν, προστασίαν ὑγείας κ.λ.π.).

5. Τό κυριώτερον: Ὑπάρχει σχεδόν βεβαιότης, ἀπορρέουσα ἀπὸ ἐπανειλημμένας δηλώσεις ἀρμοδίων* (ὑπουργῶν, ὑφουπουργῶν, βουλευτῶν καί δημοσιογράφων), γενομένας πρὸ ἐτῶν, ἐξ ἀφορμῆς συζητήσεων διὰ τὴν Συνθήκην Σέγγεν, ὅτι εἰς τὰς Κάρτας αὐτάς, πού θά ἔχουν κατασταθῆ πλέον ἰσοβαρεῖς –ἢ μᾶλλον ὑπερβαρεῖς– τῆς ταυτότητος, θά ἐμπλακῆ ὁ δυσώνυμος καί ἀντίχριστος ἀριθμὸς 666. Οὕτως πλήττεται κυριώτατα ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις, πρᾶγμα τό ὁποῖον ἔχει ἐπικαλεσθῆ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τῆς ὑπ’ ἀριθμ. 2641/1998 ὁμοφώνου ἐγκυκλίου της, συστεινούσα εἰς τοὺς πιστοὺς **τὴν μὴ παραλαβὴν τῶν ταυτοτήτων εἰς τὴν ἀνωτέρω περι-**

* Ἀναφέρομε μερικὰ ὀνόματα: Θεόδωρος Πάγκαλος, Λάμπρος Παπαδήμας, Γ. Πασχαλίδης, Ἡλ. Παπαδόπουλος, Παῦλος Σαργῆς, Ἰωάν. Λοδέρδος. Ἐχομε κρατήσῃ τὰ σχετικὰ ἀποσπάσματα, καθὼς καί τὴν ἡμερομηνίαν καί τό Μ.Μ.Ε πού ἔγινε ἡ δήλωσις.

πτωσιν. Ὀλίγον δέ προγενεστέρως διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2626/1997 ἐγκυκλίου της εἶχεν ἀπειλήσει ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐμμονῆς τῆς Πολιτείας θά μετεβάλετο «ἓνα τμήμα τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ, ἂν μή ὀλόκληρος, σέ ἀντιρροισίες συνειδήσεως». Ὁ δέ μακαριστός Γέρων Παῖσιος ἐχαρακτήριζε τήν παραλαβήν ταύτην ὡς «εἰσαγωγή στό σφράγισμα τοῦ Ἀντιχριστοῦ» καί ὡς «ἄρνησιν τοῦ Χριστοῦ».

Ἀσφαλῶς δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποστηρίξη κάποιος ὅτι ἡ ἀπλή παραλαβή τοῦ ἀριθμοῦ (κατά τό ἀρχικόν στάδιον ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου) συνιστᾷ ἄρνησιν τοῦ Χριστοῦ, ἐφ' ὅσον κατ' αὐτήν δέν ἐμπλέκεται τό 666. Καί, ἴσως, θά μπορούσε νά γίνῃ ἀνεκτὴ κατ' οἰκονομίαν ἡ παραλαβή του, ἐάν δέν εἶχαν προηγηθῆ αἱ «ἐπαγγελίαι» περὶ ἀναβαθμίσεως, καί ἐάν ἀντ' αὐτῶν ἐδίδετο γραπτὴ ὑπεύθυνος διαβεβαίωσις περὶ τοῦ ἀντιθέτου. Τώρα, ὅμως, παραλαμβάνοντες τὸν ἀριθμὸν (ἔστω καί μόνον αὐτόν), καταφάσκομε καί συνεργοῦμεν εἰς τὰς **προδρομικὰς** **διὰ τό Χάραγμα διαδικασίας.**

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ:

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἐξαιτούμεθα τήν διατήρησιν τοῦ μέχρι τοῦδε συμβατικοῦ τρόπου συναλλαγῆς μας διὰ τοῦ παραδοσιακοῦ βιβλιαρίου ὑγείας, διὰ λόγους θρησκευτικῆς, κυρίως, ἀλλά καί δημοκρατικῆς, συνειδήσεως. Πιστεύομεν ὅτι θά τύ-

χωμεν ἱκανοποιήσεως τῆς αἰτήσεώς μας, βασιζόμενοι –πέραν τῶν ἄλλων– καί εἰς τήν σχετικὴν δέσμευσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἑσωτερικῶν κ. Χρήστου Ζῶη, κατὰ τήν ἀπάντησιν του πρὸς τοὺς βουλευτὰς κ.κ. Μ. Βορίδην καί Ἀθ. Πλεύρη, ἐρωτῶντας διὰ **ἐναλλακτικὴν τακτοποίησιν** τῶν ἀρνούμενων τήν παραλαβὴν ἠλεκτρονικῶν καρτῶν, διὰ λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Οἱ αἰτοῦντες:

- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Ἅγιος Νικόλαος – Μπουραζέρη» (Ἱ. Μ. Χιλανδαρίου): Ἱερομόναχος Κύριλλος καί ἡ συνοδεία.
- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος – Σισώη» (Ἱ. Μ. Κουτλουμουσίου): Ἱερομόναχος Γρηγόριος καί ἡ συνοδεία.
- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Ἅγιος Χριστόδουλος ὁ ἐν Πάτμῳ» (Ἱ. Μ. Κουτλουμουσίου): Μοναχὸς Γαβριήλ καί ἡ συνοδεία.
- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου–Παναγούδα» (Ἱ. Μ. Κουτλουμουσίου): Ἱερομόναχος Ἀρσένιος καί ἡ συνοδεία.
- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ» (Ἱ. Μ. Σταυρονικήτα): Ἱερομόναχος Εὐθύμιος καί ἡ συνοδεία.
- Ὁ Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Τίμιος Πρόδρομος» (Ἱ. Μ. Κουτλουμουσίου): Μοναχὸς Εὐφρόσυνος καί ἡ συνοδεία.

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙ ΤΗΣ «ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ»**

τοῦ Ἱερομονάχου Λουκά Γρηγοριάτου

Ἱατροῦ

(Ἐπιστολή πρὸς Ὁρθόδοξο ἀμερικανὸ ἱερέα)

Α'

Τό ἔτος 2009 συμπληρώθηκαν 200 χρόνια ἀπὸ τήν γέννησιν τοῦ Καρόλου Δαρβί-

νου καί 150 χρόνια ἀπὸ τήν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου του «Ἡ καταγωγή τῶν εἰδῶν». Μέ

τήν ευκαιρία αυτή γίνονται εκδηλώσεις, εκδόσεις και ενέργειες για να τιμηθῇ ὁ πατέρας τῆς «Θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως». Μεταξύ ἄλλων ἐπλήθυνε καί ἡ δημοσιογραφική παραγωγή (ἐντυπη, ἠλεκτρονική καί τηλεοπτική), ἡ ὁποία προβάλλει τήν «Θεωρία τῆς Ἐξελίξεως, καί συχνά εἰς δάρος τῆς «Δημιουργίας». Ὁ προβληματισμός πού δημιουργεῖται δέν ἔχει θεδαίως τήν ἔκτασι οὔτε τήν ἔντασι τοῦ ἀντίστοιχου (μέ πολιτικές προεκτάσεις) προβληματισμοῦ στήν Ἀμερική, οὔτε τήν ὀξύτητα πού παρατηρεῖται σέ ἄλλες χώρες ἢ κοινωνίες. Ἐν τούτοις τό θέμα ἔχει ἐπιστημονικό, θεολογικό καί παιδαγωγικό ἐνδιαφέρον, καί θεδαίως σωτηριολογική διάστασι. Μέ τήν εὐλογία τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους, Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου, δημοσιεύουμε τήν ἐπιστολή πού ἀκολουθεῖ. Σέ αὐτήν ἀντιμετωπίζεται τό ζήτημα τῆς «Θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» ἀπό μία ἄποψι πού συνήθως τήν ξεχνᾶμε. Ἡ ἐπιστολή ἐγράφη καί ἀπεστάλη σέ ἓνα εὐλαβῆ Ὁρθόδοξο ἱερέα στήν Ἀμερική, ὁ ὁποῖος ὡς ἐκπαιδευτικός καί ὡς ποιμένας ψυχῶν ἐρώτησε μέ αἴσθημα εὐθύνης γιά τό πολύκροτο θέμα.

Ἀγαπητέ μου πάτερ Π.,

Μέ ἐρωτᾶτε περί τῆς «θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» ὡς ἐξῆς: «Εἶναι ἄραγε ἡ Ἐξέλιξις μία φιλοσοφία ἢ μήπως εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένο γεγονός ἢ θεμελιωμένη θεωρία; Πῶς θά σταθοῦμε μπροστά στό κῦμα τῆς συμφωνίας τῶν ἐπιστημόνων; Εἶναι πράγματι μία συμφωνία παγκοσμίως ἢ μόνο συμφωνία τῶν φιλελευθέρων ἀμερικανῶν; Τί ἔχετε ἀποκομίσει ἀπό τίς μελέτες σας καί

τούς προβληματισμούς σας γύρω ἀπό τό θέμα Ἐξέλιξις; Εἶναι τεράστια ἡ σύγχυσις σχετικῶς μέ τό τί θά διδάξουμε τούς νέους ἀπό Ὁρθόδοξου ἐπόψεως, ὥστε νά ἀντιμετωπίσουν τόν κόσμον πού εἶναι πολύ πειστικός, ἄν ἐμεῖς δέν εἴμαστε σαφεῖς».

Ἐχοντας λάβει ὑπ' ὄψιν μου ὁλόκληρη τήν ἐπιστολή σας, τήν ὁποία χαρακτηρίζει καί ἐπιστημονικό ἐνδιαφέρον καί ποιμαντική εὐαισθησία, καθῶς ἀναφέρεται καί στίς ἐπικρατέστερες ἀπόψεις γιά τήν «θεωρία τῆς Ἐξελίξεως» καί ἀναπτύσσει σοβαρό ποιμαντικό προβληματισμό, καταθέτω μέ τήν εὐλογία τοῦ σεβαστοῦ μας Καθηγουμένου π. Γεωργίου τίς ἐξῆς σκέψεις μου.

1. Ἡ «Ἐξέλιξις» καί οἱ ἐπιστήμονες.

Κατά τόν 19ο καί τό πρῶτο ἡμισυ τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ἐποχή κατά τήν ὁποία μεσουρανοῦσε ὁ ἐπιστημονισμός¹, ὠρισμένοι ἐπιστήμονες (Λαμάρκ, Δαρβῖνος, ντέ Βρίς, Μονό) ἀνέπτυξαν θεωρίες γιά νά ἐξηγήσουν τήν «προέλευσι τῶν εἰδῶν». Οἱ ἀπόψεις τους χρησιμοποιήθηκαν μέ θρησκευτικό πάθος γιά νά ἀποδείξουν ὅτι ὁλος αὐτός ὁ κόσμος ἔγινε χωρίς Δημιουργό Θεό μέσω μιᾶς βραδύτατης τυφλῆς (τυχαίας) ἐξελικτικῆς διαδικασίας (τήν «Ἐξέλιξι»), κατά τήν ὁποία ἀπό τήν ἀνόργανη ὕλη ξεπρόβαλε ἡ ὀργανική καί ἀπό ἐκείνην προήλθαν οἱ ἀπλούστεροι ἔμβιοι ὀργανισμοί πού ἐξελίχθηκαν σέ πολυπλοκότερους. Ὁ ἄνθρωπος θεωρήθηκε ἀποτέλεσμα ἐξελίξεως καί ὁ Δημιουργός τοποθετήθηκε στήν σφαῖρα τῆς θρησκοληψίας. Σοβαροί ἐπιστήμονες ὅμως, παρότι δέχονται καί θεδαίωνουν τίς μεταβολές τῶν ὀργανισμῶν μέσα στό εἶδος τους, ἀμφισβήτησαν τεκμηριωμένα τήν ὑπόθεσι ὅτι ἔγινε ἐξέλιξις ἐνός εἶδους σέ ἄλλο. Ἡ

1. Ἐπιστημονισμός: θεωρία κατά τήν ὁποία ἡ ἐπιστήμη ὁδηγεῖ στήν πλήρη ἀλήθεια καί ἐπαρκεῖ σ' ὅλες τίς ἀνάγκες τῆς ἀνθρώπινης νοήσεως (Τεγόπουλος-Φυτρᾶκης, *Μεῖζον Ἑλληνικό Λεξικό*, βλ. λῆμμα).

προσαρμογή, ή φυσική επιλογή και οι μεταλλάξεις επιφέρουν μεταβολές στους οργανισμούς αλλά πάντοτε εντός του αυτού είδους. Ήξελιξις ενός είδους σέ άλλο ούτε έχει πιστοποιηθῆ από τήν Παλαιοντολογία ούτε τεκμαίρεται από τήν Γενετική. Οί νεώτερες ἐξελικτικές θεωρίες, βασισμένες στήν μοριακή Βιολογία και τήν ἐξελικτική αναπτυξιακή Βιολογία, δέν ἔχουν προσφέρει πειστικά ἐπιστημονικά ἐπιχειρήματα. "Οσοί ἔχουν τήν δυνατότητα νά κρίνουν τίς ἐκατέρωθεν θέσεις, παραδέχονται ὅτι μετά ἀπό ἓνα καί πλέον αἰῶνα ἀντιπαραθέσεων, ἡ «Ήξελιξις» δέν μπορεῖ νά βεβαιωθῆ². Σύμφωνα μέ τό συμπέρασμα πού συνάγεται ἀπό πλούσια καί ἀξιόλογη βιβλιογραφία, ἡ ἐξελιξις τῶν εἰδῶν εἶναι μία ἀναπόδεικτη καί μή ἀποδείξιμη ὑπόθεσις καί δέν ἀποτελεῖ ἐπιστημονικά βεβαιωμένο γεγονός. Αὐτό τό παραδέχονται κορυφαῖοι ἐξελικτικοί ἐπιστήμονες (C. Patterson, P.P. Grassé, R. Danson, R. Lewontin, S. Stanley). Ἐπομένως, ὅ,τι συνήθως στά σχολικά βιβλία ἢ στήν γενικώτερη βιβλιογραφία ἢ ἀρθρογραφία ὀνομάζεται «Ήξελιξις», δέν πρέπει νά θεωρῆται ἓνα ἐπιστημονικά ἀναμφισβήτητο γεγονός –ὅπως ὅτι ἡ γῆ περιστρέφεται γύρω ἀπό τόν ἥλιο–, ἀλλά μία ὑπόθεσις ἐργασίας.

2. Τό πρόβλημα.

Ἡ «Ήξελιξις» δέν εἶναι ζήτημα μόνο ἐπιστημονικό. Στήν περίπτωσί της ἡ ἐπιστη-

μονική σκέψις ἀγγίζει τήν «ἀρχή τοῦ ὄντος». Ἐπιστήμονες καί μή, σέ ἀντιπαραθέσεις γύρω ἀπό τήν «Ήξελιξις» συχνά κάνουν παρεκβάσεις ἀπό τό πεδίο τῆς ἐπιστήμης σέ μεταφυσικές συζητήσεις. Χαρακτηριστικά ἡ «Ήξελιξις» ὑποστηρίζεται σέ ἀντιδιαστολή καί ἐνίοτε μέ ἐχθρότητα πρὸς τήν «Δημιουργία»³, ὅχι τόσο γιατί ἡ «Δημιουργία» δέν ἔχει ἐπιστημονική (μέ τήν τρέχουσα ἔννοια) τεκμηρίωσι, ὅσο γιατί προϋποθέτει Δημιουργό Θεό, οὔτε πάλι ἐπειδή βασίζεται σέ ἀναμφισβήτητα ἐπιστημονικά δεδομένα, ὅπως δείχουν οἱ ἀτέλειωτες τροποποιήσεις καί μεταλλάξεις τῆς «ἐξελικτικῆς θεωρίας» καί ὅπως παραδέχονται οἱ ἴδιοι οἱ «ἐξελικτικοί», ἀλλά ἐπειδή οἱ ὑποστηρικταί της συνειδητά ἢ μή θέλουν νά ἀρνοῦνται ἓνα Δημιουργό Θεό καί ὅ,τι συνεπάγεται τό νά πιστεύουν σέ Αὐτόν⁴. Ἐάν δέν ἰσχύη ἡ «Ήξελιξις», λένε, εἶναι ὑποχρεωμένοι νά δεχθοῦν τήν δημιουργία μή ἐξελιξιμῶν εἰδῶν καί κυρίως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό. Ἄλλά ἡ ὕπαρξις τοῦ Θεοῦ εἶναι λιγότερο πιθανή ἀπό τό νά ἔγινε ἡ «Ήξελιξις», συμπληρώνουν. Καί καταλήγουν σέ ἀφορισμούς: «Ὁχι στό δόγμα τῆς Δημιουργίας: “Μακρυνά ἀπό τά σχολεῖα, εἶναι ἐπικίνδυνο”, ἀποφάσισε τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης»⁵.

Ἐδῶ λοιπόν δέν ὑφίσταται πρωτογενῶς πρόβλημα ἐπιστημονικό ἀλλά πρόβλημα πίστεως σέ παντοδύναμο Δημιουργό Θεό.

2. Βλ. πλούσια ἐπιχειρηματολογία καί βιβλιογραφία στά βιβλία (ἐπιλεκτικά): Ἀποστόλου Χρ. Φράγκου, *Ἡ συνωμοσία τῆς σιωπῆς*, 1993. Ἀποστόλου Παπαδημητρίου, *Ἐπιστήμη, ὕλισμός καί πίστη*, Θεσσαλονίκη, τόμ. Α' 1984 καί τόμ. Β' 1990. Ἰωάννου Κωστώφ, *Συμβολή στήν τελετή λήξεως τῆς θεωρίας τῆς ἐξελιξεως*, Ἀθήνα 1996. Ἀθαν. Ἀδραμίδη, *Ἡ προέλευσις τοῦ κόσμου καί τῆς ζωῆς καί οἱ θεωρίες τῆς ἐξελιξεως*, 2006. Τοῦ ἰδίου, *Ἡ θεωρία τῆς ἐξελιξεως τοῦ Δαρβίνου 150 χρόνια μετά τήν δημοσίευσίν της* (ἄρθρο στήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος, 13/3/2009).

3. Καθεστωπικός θρησκευτικός ἀνορθολογισμός, περιοδ. *Νέμεσις*, τεῦχ. 82 (Δεκέμβριος 2007).

4. Κωστώφ Ἰωάννου, *Ἀθεϊσμός (τίνος εἶναι ἡ ἀνταπάτη)*, Ἀθήνα 2007, σελ. 230-237.

5. Ἐφημ. *Καθημερινή*, 13/10/2007 (ἄρθρο τῆς Μαρίας Δεληθανάση). Ἐπίσης ἐφημ. *Καθημερινή*, 23/11/2007 (ἄρθρο ἀναδημοσιευμένο ἀπό τήν International Herald Tribune).

“Όσοι ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξί Του, ἀναζητοῦν ἐναλλακτικούς τρόπους προελεύσεως τοῦ κόσμου χωρὶς Δημιουργό. “Όσοι ὀλιγοπιστοῦν γιὰ τὴν παντοδυναμία Του, ἀναζητοῦν τρόπους νὰ συμβιδιάσουν καὶ νὰ συγκεράσουν τὴν «Ἐξέλιξι» μὲ τὴν «Δημιουργία». “Όσοι πιστεύουμε σὲ Δημιουργό Θεό, ἀμφισβητοῦμε ἀφ’ ἑνός τὴν «Ἐξέλιξι», ἐπειδὴ τὴν ἀπορρίπτουν σειρὰ ἐπιστημόνων τόσο γιὰ τίς «ἐπιστημονικές» ἀπάτες τοῦ παρελθόντος (ὁ Archaeopteryx, τὰ φωτογραφικὰ κλισέ τοῦ Χαϊκελ, ὁ πιθηκάνθρωπος τοῦ Dubois, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πιλ-

ντάουν κ.ἄ.) καὶ τὴ μέχρι σήμερα ἀμφίδο-λη ἐρμηνευτικὴ ἰσχὺ τῆς «θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» ὅσο καὶ γιὰ τίς προβληματικὲς κοινωνικοπολιτικὲς τῆς προεκτάσεις (εὐγονική ἢ ἡ περίπτωσις Λυσένκο)⁶, πιστεύουμε ὁμως στὴν «Δημιουργία» ἐπειδὴ σὲ αὐτὴν βλέπουμε μία *θεοφάνεια* (τρόπος πού ὁ Θεός φανερῶνεται στὸν ἄνθρωπο) καὶ στὴν βιβλικὴ ἀφήγησι περὶ τῆς Δημιουργίας μία μαρτυρία θεογνωσίας (ὁ Μωυσῆς εἶχε προσωπικὴ γνῶσι τοῦ Θεοῦ).

(Συνεχίζεται)

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιὰ τὴ συνδρομὴ σας

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικὸ 10 εὐρώ, ἔξωτερικὸ 30 εὐρώ καὶ Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἐνθετὴ ταχυπληρωμὴ (ἐμπεριέχεται σὲ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἢ ὅποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικὲς ἐπιταγές ἢ νὰ καταθέσετε χρήματα σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο τραπεζικὺς λογαριασμοὺς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15 καὶ Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ἡ ἀπόδειξι συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νὰ ἐπισυναφθεῖ στὴ φορολογικὴ σας δήλωσι, γιὰ νὰ ἐκπέσει τὸ ποσὸ αὐτὸ ἀπὸ τὴν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τὰ στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορὰ στὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τὴ συνδρομὴ σας στὴν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοῆστε τὴν ταχυπληρωμὴ πού θὰ βρεῖτε γιὰ δεύτερη φορὰ ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ.

Γιὰ λόγους πρακτικῶν βάζουμε δύο φορὲς τὸ χρόνο τὴν ἐνθετὴ ταχυπληρωμὴ σὲ ὅλα τὰ ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι θὰ στείλετε γιὰ δεύτερη φορὰ συνδρομὴ.

Δύο φορὲς τὸ χρόνο γίνεται καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀποδείξεων σὲ ὅσους ἔστειλαν συνδρομὴ.

Παρακαλοῦμε στὸ ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νὰ γράφετε καθαρά στὴ θέση «Ἀποστολέας» τὰ στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στὴν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στὴν ἐτικέτα στὸν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καὶ ἄλλα ἐσεῖς στὴν ταχυπληρωμὴ πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα.

Σὲ περίπτωσι πού καταθέσετε χρήματα σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο τραπεζικὺς λογαριασμοὺς τῆς *Παρακαταθήκης*, παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας σχετικὰ, διότι διαφορετικὰ δὲν λαμβάνουμε γνῶσι γιὰ τὴν κατάθεσὴ σας.

6. Ἰ. Ἀθανασίου Β. Ἰ. Ἀβρααμίδη, *Ἡ προέλευσι...*, ἐνθ' ἄνωπ., σελ. 30-34 καὶ 40-42.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ;^{*} του δημοσιογράφου κ. Γιώργου Ἀλεξάνδρου

Τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἑνώσεως γιά τό Ὁρθόδοξο Πατριαρχεῖο.

Ἡ Ἑνωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τήν Ρώμη θά ἔφερνε ὀλέθρια ἀποτελέσματα μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων καί αὐτοὶ πού συμβουλεύουν τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνση κάνουν μεγάλο λάθος. Κατ' ἀρχὴν εἶναι βέβαιο ὅτι σέ μιά τέτοια ἀπόφαση δέν θά τόν ἀκολουθοῦσε οὔτε τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων οὔτε τό Ἑσθονικό Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικό Ἐπίσκοπο, οὔτε ἡ Σερβική Ἐκκλησία οὔτε ἡ Ρωσική Ἐκκλησία, ἀλλά οὔτε καί ἡ Γεωργιανική Ἐκκλησία. Ἡ Ἑλληνική Ἐκκλησία στήν σχεδόν ἀπόλυτη πλειοψηφία της θά σαμποτάριζε αὐτή τήν ὑπόθεση καί πιθανότατα ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. [...]

Τό 1920 τό Πατριαρχεῖο ἐξέδωσε τήν γνωστή Ἐγκύκλιο «Πρὸς τὰς Ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» μέ τήν ὁποία ἀθετοῦσε τό δόγμα τῆς «Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», ἀναγνωρίζοντας Ἐκκλησιαστική ὑπόσταση στίς αἰρέσεις. Δύο χρόνια ἀργότερα ἔγινε ἡ Μικρασιατική καταστροφή.

Τό 1948 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐξελέγη, μέ τήν βοήθεια τῶν Ἀμερικανῶν, ὁ Ἀθηναγόρας πού ἐντατικοποίησε τὰ οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα. Τό 1955,

καί παρὰ τήν διεθνή ἀναγνώριση πού ἀπέκτησε, ἔλαβαν χώρα τὰ θλιβερά γεγονότα τῆς Πόλης, μετά τὰ ὁποῖα 250.000 μέλη τῆς ρωμαϊκῆς κοινότητος ἐξωθήθηκαν νά ἐγκαταλείψουν σταδιακά τίς ἐστίες τους.

Τό 1965 ἔγινε ἡ ἄρση τῶν ἀναθεμάτων μέ τούς ἀμετανόητους παπικούς. 10 χρόνια ἀργότερα ἔγινε ἡ εἰσβολή τῶν Τούρκων στήν Κύπρο. [...]

Πραγματικά ἡ συμμαχία μέ τό Βατικανό, ὅχι σέ πολιτικό ἀλλά σέ ἐκκλησιαστικό ἐπίπεδο, ἀπέτελεσε ἱστορικά πάντα καταστροφή γιά τόν ἐκάστοτε ἑλλαδικό χῶρο καί φυσικά οὔτε καί σήμερα θά ἀποτραπεῖ κατὰ τέτοιο. [...]

Ἡ Τουρκία τρίβει τὰ χέρια της γιά τήν Ἑνωση. Διεκδικεῖ τό Βυζάντιο.

Ἐκεῖ πάντως πού ἡ Ἑνωση τῶν Ἐκκλησιῶν θά φέρει τραγικά ἀποτελέσματα θά εἶναι ἐκεῖ πού ἀκριβῶς θά περιμένε κανεῖς τό ἀντίθετο, δηλαδή μέσα στήν ἴδια τήν Τουρκία! Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀντί νά ἰσχυροποιηθεῖ μέσα στήν Τουρκία θά ἀδρανοποιηθεῖ πλήρως. Οἱ Τούρκοι περιμένουν πῶς καί πῶς αὐτή τή στιγμή! Μέ πρόσχημα τό ὅτι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἔγινε πιά «ἡ οὐρά τοῦ Πάπα» καί δέν μπορεῖ νά ἐκφράζει τούς αὐτογενεῖς Μικρασια-

^{*} Κάτω ἀπό τόν τίτλο «Συμφωνία γιά Ἑνωση τῶν Ἐκκλησιῶν;» καί ὑπότιτλο: «Πρόγευση Πανθηρηκείας καί Παγκοσμιοποίησης. Οἱ τρομερές γεωπολιτικές, πνευματικές καί πολιτισμικές συνέπειες γιά ὅλο τόν πλανήτη...» δημοσιεύθηκε στό περιοδικό *Τρίτο Μάτι* (τ. 173, καλοκαίρι 2009, σσ. 34-45) βαρυσήμαντο ἄρθρο τοῦ δημοσιογράφου κ. Γιώργου Ἀλεξάνδρου. Ὁ ἄρθρογράφος ξεκαθαρίζει ὅτι προσεγγίζει τό θέμα του ὅχι ἀπό τή σκοπιά τῆς Θεολογίας ἀλλά τῆς Γεωπολιτικῆς. Λόγω τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἄρθρου μεταφέρουμε ἐδῶ κάποια ἀποσπάσματα.

τικούς πληθυσμούς, πού επιθυμούν νά επιστρέψουν στην Ὁρθοδοξία –ένα μαζικό φαινόμενο πού ἔχουμε περιγράψει στά προηγούμενα τεύχη– ἡ Τουρκία θά βρεῖ ἐπιτέλους τήν ἰδανική ἀφορμή, πού τόσο γυρεύει, νά ὑποκλέψει τήν Βυζαντινικότητα ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί ἀπό τούς Ἑλληνας-Ρωμιοὺς καί νά τήν καρπωθεῖ ἡ ἴδια.

Συνδυάζοντάς το μέ τήν ὑπαρξη τουρκόφωνων καί τουρκογενῶν Ὁρθοδόξων πληθυσμῶν στην τέως Σοβιετική Ἑνωση πού προσβλέπουν στην Τουρκία, ὡς μητρόπολη, ὅπως τῶν Γκαγκαούζων τῆς Μολδαβίας (πού χρόνια τώρα ἡ Ἑλλάδα ἀρνήθηκε νά τοὺς ἀγκαλιάσει ὡς μητροπολιτική χώρα) καί τῶν Τατάρων τοῦ Καζάν ἢ τῶν Κιπτσιάκων ἢ τῶν Τσουδάσων κλπ. πολλοί ἐκ τῶν ὁποίων βρίσκονται σήμερα ὡς νεοπρόσφυγες στην Τουρκία, ἡ χώρα αὐτή θά δημιουργήσει ἐπιτέλους τήν Τουρκική ἐθνικά Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀπαλλασσόμενη μιά γιά πάντα ἀπό τό «Ρωμῆικο Πατριαρχεῖο» τό ὁποῖο μετά χαρᾶς θά τό ἀποδώσει στοὺς Δυτικούς καί στὸν Πάπα, ὥστε νά ἀπαλλαγεῖ ὀριστικά καί μιά καί καλή ἀπό αὐτό.

Γιατί βέβαια ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ νά ἐδραιώσει τό Βυζαντινὸ καί Εὐρωπαϊκὸ της πρόσωπο ἔχοντας τὸν Πάπα ὡς ἐξωτερικὸ καί ὄχι ἐσωτερικὸ της συνομιλητή.

Μέ αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ Τουρκία διασφαλίζει ὄχι μόνον τό δικὸ της τουρκικὸ πρόσωπο ὡς βυζαντινὸ ἀλλὰ ἐπανακαθιερώνει

τήν ὀθωμανικὴ πολιτικὴ ὑπάρξεως τῶν Μιλιετίων. Μόνον πού αὐτὴ τῆ φορὰ τό χριστιανικὸ Μιλιέτ θά εἶναι τουρκογενές καί ὄχι ρωμαίϊκο... Ταυτόχρονα ἐπανακαθιερώνει τήν παντουρκικὴ καί παντουρανικὴ πολιτικὴ τὴν ὁποία εἶχαν εἰσηγηθεῖ οἱ νεότουρκοι, καθιερώνοντας καί γιά τοὺς τουρκόφωνους καί τοὺς τούρκους Ὁρθοδόξους χριστιανούς σέ ὅλη τὴν περιοχὴ τῶν Βαλκανίων καί τῆς κεντρικῆς Ἀσίας ὡς μητροπολιτικὸ τους κέντρο τὴν Τουρκία. Μέ ἓνα σμπάρο δηλαδή τρία γεωπολιτικά τρυγόνια καί μιά ἐπέκταση ἄνευ προηγουμένου!

Νά μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Τουρκία χρησιμοποιεῖ πάντα τό παντουρανικὸ χαρτί, ὅπως ἔδειξε πρόσφατα μέ τὴν ἀπόλυτη στήριξη τους στην ἐξέγερση τῶν Οὐιγγούρων στην Κίνα ὅταν ἔτριξε τὰ δόντια της στοὺς Κινέζους.

Μέ τὴν ἀφορμὴ λοιπὸν αὐτῆ, ἡ Τουρκία θά τονίσει ὅτι τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶναι σαφῶς πλέον ἓνας μὴ αὐτογενῆς θεσμός, ὁ ὁποῖος δέν ἀφορᾷ τὴν Τουρκία, ἀλλὰ ὑπάγεται στό Βατικανό.

Οἱ ἴδιοι οἱ Ρῶσοι γνωρίζουν καλά ὅτι σέ αὐτὴν τὴν περίπτωση δέν θά ἔχουν πλέον ἀπέναντί τους ἓνα Ἑλληνικὸ Βυζάντιο ἀλλὰ ἓνα Τουρκικὸ Βυζάντιο, κάτι τό ὁποῖο θά ἀποτελέσει ἐπίσης ἓνα νέο πλῆγμα καί γιά τὴν δική τους προσπάθεια ἐπιβολῆς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδοξίας ὡς κυρίαρχης στὸν Ὁρθόδοξο κόσμον.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ» ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ

του κ. Παναγιώτη Τελεβάντου, Φιλολόγου-Θεολόγου

Ὁ π. Γεώργιος Τσέτσης, εκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στό Παγκόσμιο συμβούλιο τῶν αἱρέσεων, γνωστό ὡς Π.Σ.Ε. (μέ ἄλλα λόγια ἔμμισθος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ), ἐνετάλη ἄνωθεν νά ἐγκαινιάσει τίς ἀντιδράσεις ἐναντίον τῆς «Ὁμολογίας» γιά τόν Οἰκουμενισμό πού ὑπέγραψαν πολλοί ἱεράρχες, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί.

Τό «πιόνι»

Μεταξύ τῶν Οἰκουμενιστῶν περιλαμβάνονται ἀκαδημαϊκοί μέ ἐντυπωσιακό βιογραφικό καί πληθώρα ἐκδόσεων. Γιατί ἐπελέγη ὁ π. Τσέτσης νά σηκώσει στούς ἀσθενεῖς του ὤμους τόσο ἀσήκωτο βάρος; Δέν θά μπορούσαν, στό ἐμπεριστατωμένο κείμενο τῆς «Ὁμολογίας» γιά τόν Οἰκουμενισμό, πού συνέταξαν ὀρισμένοι ἀπό τούς πιό ἔγκριτους σύγχρονους παραδοσιακούς θεολόγους, νά ἀντιτάξουν μιά σοβαρή θεολογική παρουσία; Στόν π. Τσέτση σκάλωσαν; Ἐξοφλῶν καί μπορούσαν! Τότε γιατί ἔβαλαν μπροστά τόν π. Τσέτση; Ἐξοφλῶν μέ τήν ὀρολογία τοῦ σκακιού: Ὁ π. Τσέτσης εἶναι τό «πιόνι». Ἐξοφλῶν νά σπυλώσει, σέ προσωπικό ἐπίπεδο, τούς πρωταγωνιστές τῆς κίνησης ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὡς πρώην οἰκουμενιστές καί νῦν «νεοεπισταμένους» (δηλαδή νέο εἶδος σχισματικούς Παλαιοημερολογίτες)!

Ὁ «πύργος»

Γιά τόσο χονδροειδεῖς συκοφαντίες ἕνα «πιόνι» (ἀναλώσιμο εἶδος) ἀρκεῖ καί περισσεύει. Προσέξτε, ὅμως, τή στρατηγική

αὐτή! Ἐξοφλῶν πίσω ἀπό τό «πιόνι» τοποθέτησαν τόν «πύργο». Τόν Καθηγητή Βλάση Φειδᾶ δεύτερον τῆ τάξει (μετά τόν Μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη Ζηζιούλα) ἰσχυρό θεολογικό βραχίονα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ποιά εἶναι ἡ στρατηγική τους; Ἀντί νά κρατήσουν τή συζήτηση, στό καθαρά δογματικό πλαίσιο, πού τό ἔθεσε ἡ «Ὁμολογία», προσπάθησαν, μέ τήν παρέμβαση Τσέτση, νά τήν ἐκτρέψουν στίς ἀτραπούς τοῦ λεγόμενου «λαϊκοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Ὁ π. Τσέτσης (τό «πιόνι») ἔκανε τήν προσωπική ἐπίθεση καί ὁ «πύργος» (ὁ κ. Φειδᾶς) ἀνέλαβε νά ἱστορήσει, μέ ἀδέξιες πινελλιές, στό καναδάτσο τῆς ἀποστασίας, τόν «λαϊκό Οἰκουμενισμό». Προσπάθησε νά νομιμοποιήσει τή συνεχή καί ἀπροκάλυπτη παραβίαση τῶν κανόνων πού ἀπαγορεύουν τή συμπροσευχή μέ αἰρετικούς, σχισματικούς καί ἀλλόθρησκους. Γιατί οἱ Οἰκουμενιστές ἐπιδιώκουν νά ἐκτρέψουν τή συζήτηση πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση; Γιά νά προστατεύσουν τίς αἱρέσεις τῆς «Βαπτισματικῆς θεολογίας» καί τῆς θεολογίας τῶν «ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν» (τά θεμέλια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ), ἀπό τό ἀνηλεές σφυροκόπημα τῶν παραδοσιακῶν θεολόγων.

Ἡ «βασίλισσα» καί ὁ «βασιλιάς»

Ἐξοφλῶν καί τό «παράπλευρο ὄφελος» αὐτῆς τῆς τακτικῆς: Θά ἀφεθοῦν στό ἀπυρόδμητο τόσο ὁ θεωρητικός τῶν οἰκουμενιστικῶν αἱρέσεων, Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας (ἡ «βασίλισσα»), ὅσο καί ὁ πηδαλιούχος τῆς οἰκουμενιστικῆς ναυαρχίδας, Πατριάρχης Βαρθο-

λομαῖος (ὁ «βασιλιάς»), ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας στὶς ξέρες τῆς οἰκουμενιστικῆς ἀποστασίας. Ἡ ἄγαρμπη παρεμβάση Τσέτση καὶ ἡ διαστροφικὴ ἐρμηνευτικὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀπὸ τὸν κ. Φειδᾶ μᾶς ἔκαναν σαφεῖς τοὺς στόχους τῶν Οἰκουμενιστῶν. Ἄς συγκεντρωθοῦν, λοιπόν, ὅλα τὰ πυρὰ ἐναντίον τῶν αἰρέσεων τῆς «Βαπτιστικῆς θεολογίας», τοῦ «λαϊκοῦ Οἰκουμενισμοῦ», τῆς «θεωρίας τῶν κλάδων» καὶ τῆς θεωρίας τῶν «ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν». Παράλληλα ἄς γίνουν στόχος τῆς κριτικῆς μας οἱ «τρεῖς σωματοφύλακες» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης (Ζηζιούλας) καὶ Καθηγητὴς Βλάσιος Φειδᾶς.

ἽΟ «ἰπτότης» καὶ τὸ «πιόνι»

Μιλῆσαμε μὲ τὴν ὀρολογία τοῦ σκακιοῦ, γιὰ τοὺς «τρεῖς σωματοφύλακες» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, Μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη (Ζηζιούλα) καὶ Καθηγητὴ Βλ. Φειδᾶ. Κάναμε ἐπίσης ἀναφορά σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ «πιόνια» τῆς οἰκουμενιστικῆς σκακιέρας: Τὸν π. Τσέτση. Ἄς ἐπεκτείνουμε τὴν ὀρολογία τοῦ σκακιοῦ στὸν ἹΑρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος ἔμμεσα, πλὴν ὅμως **κατηγορηματικά**, ὑποστήριξε τὴ στρατηγικὴ τοῦ «λαϊκοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

ἽΗ τακτικὴ τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἱερωνύμου

ἽΟ Μακαριώτατος (ὁ «ἰπτότης» στὴν ὀρολογία τοῦ σκακιοῦ) κινεῖται «σεμνά καὶ ταπεινά». Φροντίζει νὰ μὴν ἐκτίθεται ὅταν ἐνεργεῖ παράνομα. ἽΑντὶ νὰ μᾶς πεῖ ὁ ἴδιος νὰ προχωρήσουμε σὲ «ἀμοιβαία ἀναγνώριση τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μυστηριακῆς ὑπόστασης» μὲ τοὺς Παπικούς, ἐνήργησε «δι' ἀντιπροσώπου». ἽΟ π. Κουμαριανός, ἓνα ἄλλο «πιόνι» (ἄρα, ὅπως ὁ π. Τσέτσης, ἀναλώσιμο εἶδος), ἐστᾶλη νὰ ἀναγνώσει μὴ-

νυμα τοῦ ἹΑρχιεπισκόπου στὴ Μικτὴ ἐπιτροπὴ τοῦ διαλόγου μὲ τοὺς Παπικούς. ἽΕκεῖ μάλιστα ἐξέφρασε ὡς «προσωπικὴ» ἄποψη τὴν πρόταση ὅτι γιὰ νὰ προχωρήσει ὁ διάλογος πρέπει νὰ γίνουμε... Οὐνίτες! ἽΕρώτηση: ἽΑποκλείεται ὁ π. Κουμαριανός νὰ ἐξέφρασε «προσωπικὴ» ἄποψη; Μάλιστα! ἽΑποκλείεται! Γιὰ δύο λόγους: 1) Γνωρίζουμε ἔστω καὶ μία περίπτωση ἐκπροσώπου ἐκκλησιαστικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἡγέτη πού ἐκφράζει «προσωπικὴς» ἀπόψεις ἀντίθετες ἀπὸ τίς ἀπόψεις τοῦ ἡγέτη πού τὸν στέλλει νὰ τὸν ἐκπροσωπήσει; 2) Γνωρίζουμε προηγούμενο κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ πού παρουσιάστηκε αὐτόκλητα σὲ θρησκευτικὰ ἢ πολιτικὰ συνέδρια καὶ ἰσχυρίστηκε αὐθαίρετα ὅτι ἐκπροσωπεῖ μίᾶ διακεκριμένη προσωπικότητα;

Παρανοϊκὸς ἢ ἀπατεώνας

ἽΑν τυχόν σὸ μέλλον ὑπάρξει τέτοια περίπτωση θὰ πρόκειται γιὰ ἀδίστακτο ἀπατεώνα ἢ γιὰ ἐντελῶς παρανοϊκὸ ἄτομο. ἽΑλλὰ ἂν ὁ π. Κουμαριανός εἶναι κοινὸς ἀπατεώνας γιὰτὶ δὲν τοῦ ἀπαγγέθηκαν κατηγορίες; Γιατὶ δὲν ὁδηγήθηκε σὲ ἐκκλησιαστικὸ δικαστήριο γιὰ καθάρηση; ἽΑν πάλι πρόκειται γιὰ παρανοϊκὸ ἄτομο τί εἶδους συστάσεις τοῦ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς ἹΑρχιεπισκοπῆς; ἽΗ μόνη σοβαρὴ σύσταση πού μπορεῖ νὰ γίνεῖ σὲ ἓνα παρανοϊκὸ ἄτομο εἶναι νὰ ἐπισκεφθεῖ ἐσπευσμένα εἰδικὸ γιαντρός. ἽΑν μάλιστα εἶναι καὶ κληρικός, τότε ἢ κοινὴ λογικὴ ἐπιτάσσει νὰ τεθεῖ ἀμέσως σὲ ἀργία ὡς λίαν ἐπικίνδυνος γιὰ τὸ ὑπουργεῖο τῆς Ἱερωσύνης.

ἽΕκτὸς τῶν ὀρων ἐντολῆς;

ἽΕπιπλέον! ἽΑν ὁ π. Κουμαριανός ἐνήργησε, χωρὶς ἐντολὴ ἄνωθεν, γιὰτὶ ὁ Μακαριώτατος δὲν ἐξέδωσε ἀμέσως ἀνακοίνωση γιὰ νὰ καθησυχᾶσει τὸ ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ διαχωρίσει πλήρως τίς θέσεις

του; Γιατί περίμενε δυό ολόκληρους μήνες, άφοϋ φούντωσε ή αντίδραση για τό όλί-σθημα, για νά έκδώσει μιά σιθυλική άνα-κοίνωση μέ τήν όποία άδειαζε τόν π. Κου-μαριανό ώς δήθεν αυτόκλητα άπεσταλμέ-νο στή μικτή έπιτροπή Παπικων και 'Ορθο-δόξων στή Θεσσαλονίκη; 'Ακόμη; "Αν ό π. Κουμαριανός παρέστη αυτόκλητα στή συ-νάντηση πώς βρέθηκε στά χέρια του τό μή-νυμα του 'Αρχιεπισκόπου; "Οπως αναφέ-ραμε για τήν περίπτωση του π. Τσέτση τά «πιόνια» είναι αναλώσιμο είδος. Παράλ-ληλα πρέπει νά προσεχθεϊ ότι, ένώ ή άνα-κοίνωση τής 'Αρχιεπισκοπής «άδειάζει», κατά τή λαϊκή έκφραση, τόν π. Κουμαρια-νό (τό «πιόνι»), δέν άναιρει «ίωτα έν ή κε-ραϊαν μία» άπό τίς αίρετικές θέσεις πού διε-τύπωσε ό «αυτόκλητος» αντιπρόσωπος του 'Αρχιεπισκόπου (του «ίπλότη»)! Για ποιο λόγο; 'Απλούστατα! 'Επειδή ό π. Κουμα-ριανός δέν ήταν αυτόκλητος! "Ηταν «βαλ-τός», κατά τή λαϊκή έκφραση, νά πει αυτά πού είπε!

Σέβεται τόν συνοδικό θεσμό ό 'Αρχιε-πισκοπος;

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού ό Μακα-ριώτατος ενεργεί άντιδεοντολογικά. Πα-ρόμοια συμπεριφορά επέδειξε και μέ τή «Διαθρησκειακή» τής Λευκωσίας. 'Η 'Ιερά Σύνοδος άπεφάσισε νά μή συμμετάσχει ή 'Εκκλησία τής 'Ελλάδος στή «Διαθρησκει-ακή». Στή συνέχεια, όμως, ό Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος έξασφάλισε πα-ρασκηνιακά τή συγκατάθεση του 'Αρχιε-πισκόπου, μετέβη στή Λευκωσία και παρέ-στη στή «Διαθρησκειακή». Συνάδει αυτή ή συμπεριφορά του Μακαριωτάτου μέ τήν υπόσχεση ότι θά άποκαταστήσει τό συνο-δικό σύστημα διοίκησης τής 'Εκκλησίας και θά έξοδελίσει «τήν άρχή του πρώτου

άνδρός», πού επικρατούσε τήν έποχή των 'Αρχιεπισκόπων 'Ιερωνύμου Α', Σεραφείμ και Χριστοδούλου;

Στό ίδιο έργο θεατές

'Η στάση του 'Αρχιεπισκόπου πρέπει νά μās προβληματίσει πολύ σοβαρά. Κα-ταρχήν άποδεικνύει ότι ό Μακαριώτατος δέν όρρωδει νά μετέλθει άθέμιτα μέσα. Είναι ένδεχόμενο ή αναδίπλωσή του νά είναι άπό-τοκος ύπολογισμού. Συνειδητοποίησε τήν αντίδραση, πού δημιούργησε ή ώμή του πα-ρέμβαση και έτσι προέβη σε τακτική ύπο-χώρηση προσφέροντας τόν π. Κουμαριανό ώς 'Ιφιγένεια. 'Επιδέχεται, όμως, και δεύ-τερη έρμηνεία ή στάση του Μακαριωτάτου. "Ισως έντάσσεται στήν πάγια στρατηγική των Οικουμενιστών «δυό δήματα μπροστά και ένα πίσω», πού άκολουθοϋν, δεκαετίες τώρα, για νά ρίξουν στάχτη στά μάτια των πιστών. Σε τί συνίσταται ή τακτική; Προ-βαίνουν σε κάποιο έξωφρενικό οικουμενι-στικό άλλα. Δημιουργείται σάλος. 'Ανα-κρούουν πρύμναν. Προσποιοϋνται τούς άνή-ξερους! Σφυρίζουν άνέμελα! 'Ανεβάζουν παράσταση όρθόδοξης ρητορείας πού θά έκανε τόν Μινωτή, τήν Παξινοϋ και τόν Σέρ Λωρενς 'Ολίβιε νά έρυθριοϋν για έλλειψη ύποκριτικού ταλέντου! Και όταν κοπάσει ή ταραχή επανέρχονται! Δριμύτεροι! Ξα-νοίγονται πλησίστιοι στο πέλαγος τής άπο-στασίας και ξαναρίχνουν τή ναυαρχίδα του Οικουμενισμού στους ύφάλους τής «Βα-πτισματικής θεολογίας» και τούς σκοπέ-λους των «άδελφών 'Εκκλησιών"! "Ο,τι και άν συμβαίνει ένα είναι τό σίγουρο: 'Αφοϋ εισηγοϋνται ότι για νά γίνει ή ένωση των Παπικων μέ τήν 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία πρέ-πει νά γίνουμε...Ουνίτες!, είναι ίκανοί για όλα.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Πονηρές μεθοδεύσεις και προβληματικές προσωπικότητες

του κ. Ἀθανασίου Ρακοβαλή

Κοντά στο 1992 κυκλοφόρησε ἡ φήμη ὅτι θά ξεκινήσει ἕνας μέγας πόλεμος, στόν ὁποῖο θά μπλεχτεῖ καί ἡ Ἑλλάδα, γιατί τότε «ἔπεφταν δύο πασχαλιές μαζί», ὅπως εἶχε προφητέψει ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Πράγματι τότε συνέπιπταν ἡμερολογιακά δύο μεγάλες γιορτές μαζί, τό Πάσχα καί ὁ Εὐαγγελισμός καί αὐτό θεωρήθηκε ἀπό κάποιους σάν ἐρμηνεία τῆς προφητείας τοῦ ἁγίου. Ἡ φήμη διανθιζόταν καί μέ ἄλλες λεπτομέρειες... Στό Ἅγιον Ὄρος Χριστιανοί (μοναχοί καί λαϊκοί) «ἀναμετέδιδαν» τήν φήμη μέ κάποιο δισταγμό καί ἐπιφύλαξη, ἄλλοι θρῖσκονταν σέ μιά κατάσταση διέγερσης καί ἀναμετέδιδαν τήν φήμη σάν σίγουρο γεγονός καί κάποιοι ἄλλοι δέν ἤθελαν νά ἀκούσουν τίποτα καί τά θεωροῦσαν ὄλα αὐτά ἀνοησίες. Τά πράγματα δικαίωσαν τούς τελευταίους.

Λίγο πρίν τό 2004 κυκλοφοροῦσε ἡ φήμη ὅτι δέν θά γίνουν οἱ Ὀλυμπιακοί Ἀγῶνες στήν Ἀθήνα, γιατί θά ξεσπάσει πόλεμος. Πάλι ἐμφανίσθηκαν οἱ τρεῖς παρὰ πάνω κατηγορίες ἀνθρώπων. Μερικοί μάλιστα ἀγόραζαν καί τρόφιμα... Πάλι τά πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ φήμη ἦταν μιά σαπουνόφουσα. Αὐτές εἶναι δύο ἀπό ἀρκετές ἄλλες φήμες μικρότερης ἔκτασης πού ἔφτασαν στά αὐτιά μου.

Τί συμβαίνει;... Ὑπάρχουν κάποιοι προβληματικοί, κάποιοι συμπλεγματοειδῆ χριστιανοί (μοναχοί, ἱερεῖς καί λαϊκοί) πού «ἔχουν εὐλάβεια ἀνακατεμένη μέ βλάβη», ὅπως ἔλεγε χαριτολογώντας ὁ π. Παῖσιος, πού παριστάνουν τούς χαρισματικούς, ἐνῶ

δέν εἶναι, κινοῦνται στά ὅρια τῆς ψυχασθένειας καί τῆς ἀπάτης, ἐπιθυμοῦν τόν θαυμασμό καί τόν σεβασμό τοῦ πλήθους, γι' αὐτό διαδίδουν αὐτές τίς φήμες ἔστω καί ἂν γνωρίζουν ὑποσυνείδητα ὅτι αὐτό τό παιχνίδι ἔχει ἡμερομηνία λήξης; Περιπαίζονται ἀπό τήν ματαιοδοξία; Δέν μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν τή μεγάλη ζημιά πού προκαλοῦν στήν Ἐκκλησία καί στούς ἀδύναμους στήν πίστη;

Κοντά σ' αὐτούς ὑπάρχει καί μιά κατηγορία ἀνθρώπων πού ἀρέσκονται νά ἀκοῦν καί νά πιστεύουν τέτοιες φήμες χωρίς νά ἐξετάζουν τήν ἐγκυρότητα τῆς πηγῆς πού τίς διαδίδει, χωρίς νά κοσκινίζουν τά πράγματα, χωρίς νά βάλουν τήν ἀπλή λογική νά δουλέψει. Προφανῶς μιά τέτοια φήμη τούς δημιουργεῖ μιά ψυχική διέγερση πού τούς εὐχαριστεῖ, κάνει τήν ζωή τους πιό «συναρπαστική» καί ἔρχεται νά καλύψει κάποια ψυχολογικά κενά. Ἀπό ποῦ ἄλλοῦ μπορεῖ νά πηγάζει αὐτή ἡ ἀνώριμη συμπεριφορά; Ἐτσι κάπως ἐξηγοῦσα τά πράγματα γιά ἀρκετά χρόνια.

Πρίν ἀπό τά Χριστουγέννα τοῦ 2008 κυκλοφόρησε μιά ἄλλη φήμη, ἐξαιρετικά ἐπείγουσα. Ἐλεγε ὅτι θά γίνεῖ πόλεμος μέσα σέ λιγότερο ἀπό ἕνα μῆνα. Μέσα στόν Ἰανουάριο τοῦ 2009. Καλοῦσαν τόν κόσμον νά πάρει τρόφιμα καί κάποια χρήματα γιά νά ἀντιμετωπίσει τήν δύσκολη κατάσταση, πού θά δημιουργηθεῖ καί θά διαρκέσει γύρω στούς τρεῖς μέ ἕξι μῆνες. Τήν φήμη τήν ἀπέδιδαν σέ κάποιους λαϊκούς ἀλλά καί ρασοφόρους. Αὐτή τήν φορά κατονόμαζαν καί τήν πηγῆ. Ἦταν ὁ γέροντας Ἐφραίμ ἀπό τήν Ἀμερική. Ἐπειδή ὁ γέροντας ἦταν γνωστός καί σεβαστός καί εἶχε μέγας κύρος, ἡ φήμη ἐξαπλώθηκε πολύ, σ' ὅλη τήν Ἑλλά-

δα. Ἐφτασε νά κυκλοφορεῖ καί στό διαδί-
κτυο. Πολλοί ἄνθρωποι συμμορφώθηκαν
πρός τίς ὁδηγίες. Εὐτυχῶς ὑπῆρξαν καί
αὐτοί πού δέν παρασύρθηκαν ἀπό τό γενι-
κό κλίμα. Πέρασαν οἱ μέρες καί δέν ἔγινε
τίποτε. Δύο μέ τρεῖς μῆνες μετά ὁ γέροντας
Ἐφραίμ ἐκπληκτος ἔδγαλε μία ἀνακοίνω-
ση ἀπό τήν Ἀμερική καί δήλωσε ὅτι αὐτός
ποτέ δέν εἶχε πεῖ τέτοια πράγματα. Κάποιοι
(ποιοί ἄραγε;) εἶχαν παραφουσκώσει καί
παρερμηνεύσει τά λόγια του ἢ –ἀκόμη χει-
ρότερα– ξεκίνησαν χωρίς ἀφορμή; Τό ὄνο-
μα τοῦ π. Ἐφραίμ εἶχε δυσφημισθεῖ σέ εὐρεία
κλίμακα.

Τί εἶχε συμβεῖ; Ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρω-
ποι πού εἶχαν δώσει βάση στό ὄνομα τοῦ
γέροντος Ἐφραίμ ἔνοιωθαν τώρα ἐξαπα-
τημένοι καί γελοιοποιημένοι. Οἱ ἔμποροι
εἶχαν κερδίσει ἀπό τήν χαζομάρα τῶν χρι-
στιανῶν, τό κῦρος τοῦ γέροντος εἶχε δεχθεῖ
ἰσχυρό πλήγμα, ἡ πίστη τῶν ἀδύνατων στήν
Ἐκκλησία καί στούς Ἁγίους της εἶχε κλο-
νισθεῖ. Καί οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας χαί-
ρονταν πού εἶχε –κατ’ αὐτούς– ἀποδειχθεῖ
περίτρανα ἡ χαζομάρα καί ἡ συμλεγματι-
κότητα τῶν Χριστιανῶν, πού πιστεύουν σέ
ἁγίους χαρισματούχους γέροντες καί στίς
προφητεῖες τους. Κερδισμένοι βγήκαν οἱ
ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ διάβολος.

Ὁ π. Ἐφραίμ ἔχει ἰδρύσει 19 μοναστή-
ρια στίς Η.Π.Α. ὅπου μονάζουν ἄνθρωποι
ἀπ’ ὅλες τίς φυλές τῆς γῆς. Εἶναι αὐτός πού
μετέφερε τό Ὁρθόδοξο Ἀγιορειτικό μο-
ναχικό πνεῦμα στήν Ἀμερικανική ἥπειρο.
Χαίρει μεγάλης ἐκτιμῆσεως μεταξύ τῶν
Ὁρθοδόξων τῆς Ἀμερικής. Ὁ διάβολος
καί κάποιοι ἄνθρωποι τόν μισοῦν καί τόν
ἀντιστρατεύονται στό ἔργο του. Δέν θά μπο-
ροῦσαν ὅλα αὐτά νά εἶναι ἕνας ἐνορχη-
στρωμένος, ὑπουλος πόλεμος ἐναντίον του,
ἀλλά καί ἐναντίον τῶν χαρισματούχων Ἁγίων
καί σέ τελευταία ἀνάλυση ἐναντίον τῆς
Ἐκκλησίας καί τοῦ Χριστοῦ;

Τό ἴδιο ἀκριβῶς διάστημα «ἔπαιξε» καί
ἕνα ἄλλο σενάριο, πού ἀφοροῦσε τόν γέρο-
ντα Παῖσιο, καί συνδυαζόταν μέ τό σενά-
ριο πού προσπαθοῦσαν νά τό ἀποδώσουν
στόν π. Ἐφραίμ.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ γέροντας Παῖσιος
εἶχε πεῖ ὅτι θά φέρει ὁ Θεός ἔτσι τά συμφέ-
ροντα τῶν μεγάλων καί στό τέλος θά μᾶς
δώσουν τήν Πόλη. Θά πολεμοῦν μεταξύ
τους καί στό τέλος θά ποῦν σάν συμβιβα-
στική λύση: Τήν Πόλη οὔτε ἐμεῖς οὔτε ἐσεῖς
θά τήν πάρετε. Θά τήν δώσουμε στούς Ἑλλη-
νες. Αὐτά τά λόγια τά ἔχω ἀκούσει καί ἐγώ
μέ τά αὐτιά μου καί γνωρίζω ὅτι τά ἔχει πεῖ
καί σέ πολλούς ἄλλους. Μάλιστα εἶπε σέ κά-
ποιον νεαρό ἄνδρα πού τόν ἐπισκεπτόταν
γιά πρώτη φορά «ἐσύ θά μπεῖς σηματοφό-
ρος στή Πόλη». Ἀποδείχθηκε ὅτι ὁ νέος
αὐτός ἦταν ἀξιωματικός τοῦ Ἑλληνικοῦ
στρατοῦ. Αὐτή τήν ἱστορία τήν γνωρίζου-
με ἐδῶ καί πολλά χρόνια καί εἶναι ἀληθινή
πέρα ὡς πέρα.

Δεκαπέντε χρόνια μετά τήν κοίμηση τοῦ
γέροντα ἄκουσα αὐτή τήν ἱστορία διανθι-
σμένη μέ κάποιες «λεπτομέρειες» πού ἐγώ
τίς ἄκουγα γιά πρώτη φορά καί ὅσους ἀπό
τούς κοντινοὺς μαθητές τοῦ γέροντα ρώ-
τησα καί αὐτοί δέν τίς γνώριζαν. Αὐτό τό
γεγονός μέ παραξένεψε πολύ. Πῶς γίνεται
καί οἱ κοντινοί τοῦ π. Παῖσιου δέν τά γνώ-
ριζαν καί τά γνώριζαν κάποιοι ἄλλοι;

Οἱ «λεπτομέρειες» πού κόλλησαν κοντά
στόν ἀληθινό πυρῆνα τῆς ἱστορίας εἶναι οἱ
ἑξῆς: α) Τό ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ
καί ὅτι β) ἀποστρατευόταν τήν ἀνοιξη τοῦ
2009. Αὐτό ἀμέσως ἔδινε ἕνα δραματικό
προσδιορισμό, ὅτι αὐτή ἡ προφητεία θά
ἔπρεπε νά ἐκπληρωθεῖ τήν ἀνοιξη πού μᾶς
πέρασε. Τό ἴδιο διάστημα ἄρχισε νά κυ-
κλοφορεῖ μιά γελοία ἱστορία γιά τρεῖς ἐπι-
στολές πού **δῆθεν** ἔγραψε ὁ π. Παῖσιος καί
τίς ἐμπιστεύθηκε σέ ἕνα ἄγνωστο πρόσωπο
μέ τήν ὁδηγία νά τίς παραδώσει τόσα χρό-

για μετά τόν θάνατό του, στον πρόεδρο τῆς Ρωσίας, στον Ἑλληνα πρωθυπουργό καί στον ἀρχηγό τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Καί αὐτό πολύ παράξενο. Για ἓνα τόσο σοβαρό θέμα κανένας ἀπό τούς γνωστούς τοῦ γέροντα νά μήν γνωρίζει τίποτε; Ποιοί εἶναι αὐτοί οἱ ἄγνωστοι πού κυκλοφόρησαν αὐτή τήν γελοία καί προδοκατόρικη ἱστορία μέ τίς ἐπιστολές: Τί ρόλο παίζουν; Ποῦ ἀποσκοποῦν; Αὐτό συνδυάσθηκε καί μέ τό δῆθεν σενάριο τοῦ π. Ἐφραίμ καί κυκλοφοροῦσαν μαζί εὐρέως στό διαδίκτυο (internet) καί παρέσυραν πολλούς εὐλαβεῖς μέν ἀφελεῖς δέ, πού εἶχαν ἐμπιστοσύνη στους δύο γεροντάδες. Δυστυχῶς ὑπῆρχαν καί μερικοί χριστιανοί, πού «εἶχαν πολλή εὐλάβεια μαζί μέ λίγη βλάβη», πού ἀναπαρήγαγαν αὐτές τίς ὑποπτες ἱστορίες μέ περισσή ἐλαφρότητα, ἀφέλεια καί ζήλο.

Ἡ ἀνοιξη ἦρθε καί πέρασε, ὁ ἀξιωματικός ἀποστρατεύθηκε, πόλεμος δέν ἔγινε, τήν Πόλη δέν μᾶς τήν δώσανε. Ἔτσι μέ τήν «βοήθεια» αὐτῶν τῶν λεπτομερειῶν πού κόλλησαν στον ἀληθινό πυρῆνα τῶν προφητειῶν τοῦ π. Παΐσιου, κατόρθωσαν νά τόν βγάλουν ψεύτη καί ἀναξιόπιστο στά μάτια τῶν ἀνθρώπων πού δέν τόν γνώρισαν καί πού δέν γνωρίζουν τά πράγματα ἀπό κοντά. Προσπαθοῦν δηλαδή νά κτυπήσουν τό

κῦρος καί τήν ἐπιρροή πού ἔχει ὁ γέροντας Παῖσιος στους ὀρθοδόξους χριστιανούς.

Ἄπό τήν μέθοδο καί τόν τρόπο διάδοσης, ἀπό τό γεγονός ὅτι κατόρθωσαν νά διαδώσουν τόσο πλατιά τά ψέμματά τους, μήπως μποροῦμε νά συμπεράνουμε ὅτι ἐδῶ ἔχουμε νά κάνουμε μέ κάτι τό σχεδιασμένο καί καλά ὀργανωμένο; Ἄν σκεφθοῦμε δέ, ὅτι ὅλα αὐτά συμβαίνουν σέ μιά ἐποχή ὅπου ἡ Ἐκκλησία πολεμεῖται συστηματικά, ὅτι ὑπάρχει σέ ἐξέλιξη μιά πολιτική ἀποχριστιανοποίησης τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, μποροῦμε νά σκεφθοῦμε ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἓνα κομμάτι ἑνός εὐρύτερου σχεδίου ἐπεξεργασμένου ἀπό πληρωμένους ψυχολόγους, ἐπαγγελματίες συκοφάντες, πληρωμένους καθοδηγητές γνώμης, πράκτορες πού ἐκμεταλλεύονται τήν ἀνοησία καί τίς προβληματικές προσωπικότητες κάποιων χριστιανῶν για νά πλήξουν τό κῦρος τῶν ἁγίων καί τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄς σταθοῦμε μέ φόβο καί προσοχή. Ἄς μήν ἐπιτρέπουμε στον ἑαυτό μας τήν ἀφέλεια καί τήν ἀνοησία. Ἄς γίνουμε «φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καί ἀκέραιοι ὡς αἱ περυστεραί», γιατί –ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστός ἅγιος γέροντας Παῖσιος– «ζοῦμε στον καιρό τοῦ Ἀντιχρίστου καί κοιμόμαστε μέ τά τσαρούχια».

Τά θεμέλια εἶναι ὁ πλησίον

Ἔλεγε ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης ὁ Κολοβός: «Δέν γίνεται νά χτίση τινάς σπίτι ἀρχίζοντας ἀπό τά ἐπάνω καί καταλήγοντας στά κάτω. Θά ἀρχίση ἀπό τά θεμέλια καί θά συνεχίση πρός τά ἄνω». Τοῦ λέγουν: «Τί σημαίνουν αὐτά τά λόγια;». Τούς ἀποκρίνεται: «Τά θεμέλια εἶναι ὁ πλησίον, τό πῶς θά τόν κερδίσης. Καί ὠφελεῖσαι πρῶτος. Γιατί σ' αὐτόν κρέμονται ὅλες οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ».

(Ἐκ τοῦ βιβλίου *Εἶπε Γέρον...*, Τό Γεροντικόν σέ νεοελληνική ἀπόδοση ὑπό Βασιλείου Πέντζα, ἐκδοτικός οἶκος Ἀστῆρ, Ἀθήναι 1992, σ. 114)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

‘Ο Οικουμενικός Πατριάρχης έναντίον τῆς «‘Ομολογίας Πίστεως»

“Όπως διαβάζουμε στην ιστοσελίδα amen.gr ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος μιλώντας τήν Κυριακή 30 Αὐγούστου μετά τήν Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Ν. Τιμίμου Προδρόμου στην Ξηροκρήνη Βοσπόρου ἐπετέθη ἐναντίον αὐτῶν πού ὑπογράφουν τήν «‘Ομολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» (γράψαμε σχετικῶς στό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Π»)
 χαρακτηρισίζοντάς τους ὡς «ὑπέρ-‘Ορθοδόξους», πού «διαπνέονται ἀπό ὑπερβάλλοντα ζῆλον». Εἶπε μάλιστα ὅτι «Προσεχῶς θά πάρουν τήν δέουσαν ἀπάντησιν ἀπό τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, διότι αὐτά τά πράγματα εἶναι ἀπαράκεκτα».

Σημ. «Π»: Θά περιμένουμε λοιπόν τήν ἀπάντησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Πάντως τό λεχθέν ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου ὅτι (δῆθεν) οἱ ὑπογράφωντες τήν «‘Ομολογία Πίστεως» «...λένε ὅτι αὐτοί πού ἔχουν διαλόγους καί ἐπικοινωνίαν μέ τούς ἕτεροδόξους, αὐτομάτως θέτουν ἑαυτούς ἐκτός ‘Εκκλησίας», ἀδίκησε τήν νοημοσύνην τῶν ἀκροατῶν τοῦ Πατριάρχου. Τό κείμενο τῆς «‘Ομολογίας Πίστεως» ἀσκεῖ κριτική στίς συμπροσευχές καί στά (ἐν μέρει) συλλειτουργία, καί ὄχι στούς ἀκαδημαϊκούς διαλόγους μέ ἕτεροδόξους.

▼ ▼ ▼

Βουλγαρικό ΟΧΙ στόν διάλογο ‘Ορθοδόξων-Παπικῶν

Διαβάζουμε στην ιστοσελίδα Romfea.gr (11.7.2009): «Σύμφωνα μέ τόν ἀνταποκριτή τοῦ Πρακτορείου ‘Εκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων Romfea.gr στή Σόφια, ἡ Ἱερά Σύνοδος

τῆς Βουλγαρικῆς ‘Ορθόδοξης ‘Εκκλησίας ἀποφάσισε νά μήν στείλει ἐκπροσώπους στόν Συνάντησιν τῆς Μικτῆς Διεθνούς Θεολογικῆς ‘Επιτροπῆς γιά τόν Διάλογο μεταξύ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καί ‘Ορθόδοξης ‘Εκκλησίας, ἡ ὁποία θά πραγματοποιηθεῖ τήν Κύπρο ἀπό 16 ἕως 23 Ὀκτωβρίου 2009.

[...]

Ἡ συμμετοχή τῆς Βουλγαρικῆς ‘Ορθόδοξης ‘Εκκλησίας σ’ αὐτόν τόν διάλογο χαρακτηρίστηκε ἀκατάλληλη ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀναλύοντας λεπτομερῶς παρόμοιες συναντήσεις καί διασκέψεις πού ἔγιναν στό παρελθόν, κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι τέτοιοι θεολογικοί διάλογοι μεταξύ ‘Ορθοδόξων καί Καθολικῶν δέν ὀδήγησαν τοῦλάχιστον οὔτε στην ἐλάχιστη συνδιαλλαγή Ρωμαιοκαθολικῆς καί ‘Ορθόδοξης Δογματικῆς.

Ἐπίσης ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς ‘Εκκλησίας ἐξέφρασε τήν προθυμία της νά συζητήσει στό μέλλον κατά τήν διάρκεια τέτοιων συναντήσεων ἄλλα κοινωνικά καί ἀνθρώπινα προβλήματα».

[...]

▼ ▼ ▼

Ἄνοιγμα Ρωσικῆς ‘Εκκλησίας στό Βατικανό

“Όπως διαβάζουμε στην ιστοσελίδα amen.gr «“Ἡ Ρωσική ‘Ορθόδοξη ‘Εκκλησία καί ἡ Ρωμαιοκαθολική ‘Εκκλησία θά ἔπρεπε νά ἀφήσουν πίσω τους, τό πνεῦμα τῆς ἐχθρότητας πού δηλητηριάζει ἐδῶ καί χρόνια τίς σχέσεις τους, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά ἀντιμετωπίσουν τά προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τίς σύγχρονες κοινωνίες”. Αὐτό τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰλαρίων τοῦ Volokolamsk, ἐπικεφαλῆς τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν

Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Ἐάν καί τό ζήτημα τῆς Οὐνίας ἀποτελεῖ ἐδῶ καί χρόνια τό μεγαλύτερο ἀγκάθι στίς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἐντούτοις ὁ νέος Πατριάρχης Μόσχας Κύριλλος φαίνεται ἀνοιχτός στό διάλογο μέ τό Βατικανό, κάτι τό ὁποῖο ἐπιβεβαίωσε μέ τίς θέσεις του κι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰλαρίων κατά τή συνάντηση πού εἶχε μέ τόν Ρωμαιοκαθολικό Ἀρχιεπίσκοπο Paolo Pezzi, ἐπικεφαλῆς τοῦ Βατικανοῦ στή Μόσχα».

▼ ▼ ▼

Ἡ Μόσχα πρωτοστατεῖ στόν διαθρησκειακό διάλογο

Ὅπως διαβάζουμε στήν ἰστοσελίδα amen.gr (22.7.2009) «Συνέρχεται σήμερα γιά πρώτη φορά στή Μονή Δανιήλ Μόσχας, ἕδρα τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἡ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπή ἐπί τοῦ Διαθρησκειακοῦ Διαλόγου τῆς Οὐνέσκο πού συστήθηκε μέ εἰσήγηση τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καί θά ἔχει ὡς ἀποστολή νά ἀποτελέσει ἕνα μόνιμο καί σταθερό συμβουλευτικό ὄργανο μεταξύ τοῦ ΟΗΕ καί τῶν μεγάλων καί παραδοσιακῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου. Στήν σημερινή συνάντηση πού προεδρεύει ὁ Πατριάρχης Κύριλλος συμμετέχουν προσωπικότητες διεθνούς κύρους, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Οὐνέσκο, καί ἐκπρόσωποι τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν ἀπό ὅλο τόν κόσμο. Χθές τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔγιναν δεκτά ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Ρωσίας, Ντμίτρι Μεντβέντεφ».

▼ ▼ ▼

«Βαρό Διαθρησκειακό Ἀτόπημα...!»

Ἀντιγράφουμε ἀπό τήν ἰστοσελίδα τοῦ Romfea.gr (4.9.2009) εἶδηση ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο. Γράφει: «Ἐπεσε πρόσφατα στήν

ἀντίληψή μας ἕνα ἀπίστευτο, βλάσφημο θά τό χαρακτηρίζαμε γεγονός, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο τουρκική διαφήμιση παρουσιάζει σέ τηλεοπτικό σπὸτ Δερβίσηδες νά ποδοπατοῦν χορεύοντας παραδοσιακούς χορούς τήν πύο διάσημη ψηφιδωτή εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν Ἁγία Σοφία τῆς Κωνσταντινούπολης».

▼ ▼ ▼

Συγκρητιστικό τό φρόνημα τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν»

«Ὁφείλομεν νά κατεδαφίσωμεν τά τείχη μεταξύ ἀνθρώπων, πολιτισμῶν καί θρησκειῶν καί νά μάθωμεν νά ἀναζητῶμεν τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ «ἄλλου». [ἀπό τό μήνυμα τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» -Κ.Ε.Κ. (στό ὁποῖο μετέχουμε καί οἱ Ὁρθόδοξοι) μετά τό πέρας τῶν ἐργασιῶν του στή Λυών τῆς Γαλλίας, 15–21.7.2009].

▼ ▼ ▼

Τό Βατικανό ἐπενδύει σέ ὄπλα

Μεταδίδει τό Ἀθηναϊκό Πρακτορεῖο Εἰδήσεων μέ ἡμερομηνία 3 Αὐγούστου ἀπό τό Βερολίνο: «Ρωμαιοκαθολική τράπεζα στήν Γερμανία παραδέχτηκε ὅτι ἀγόραζε μετοχές σέ ἐταιρεῖες, πού ἀσχολοῦνταν μέ ἀμυντικά ὄπλα καί συστήματα, καπνοβιομηχανίες καί φαρμακοβιομηχανίες, πού παρήγαν ἀντισυλληπτικά χάπια, ζητώντας συγγνώμη γιά συμπεριφορά πού “δέν συνάδει μέ τούς ἠθικούς κανόνες”.

Τό γερμανικό περιοδικό *Der Spiegel* ἀποκάλυψε ὅτι ἡ Pax Bank ἔχει ἐπενδύσει 580.000 εὐρώ στήν βρετανική ἐταιρεία ὀπλικῶν συστημάτων BAE Systems.

Ἐπίσης προχώρησε σέ ἐπενδύσεις 160.000 εὐρώ στήν ἀμερικανική ἐταιρεία Wyeth, πού κατασκευάζει ἀντισυλληπτικά χάπια, ἐνῶ

ακόμα 870.000 ευρώ επένδυσε σέ καπνοβιομηχανία.

Ἡ τράπεζα, ἡ ὁποία διαφήμιζε τήν πολιτική της γιά “ἠθικές ἐπενδύσεις”, ζήτησε συγγνώμη, μετά τίς ἀποκαλύψεις, γιά τή συμπεριφορά της, λέγοντας ὅτι “δέν συνάδει μέ τούς ἠθικούς κανόνες”. [...]

Ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία εἶναι κατά τῶν μέσων ἀντισύλληψης καί διακοπῆς τῆς κύησης, ἐνῶ ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' ἔχει ἀποκαλέσει τόν πληθυσμιακό ἔλεγχο “θανάσιμο ἀμάρτημα”».

v v v

Τό Βατικανό ἐγκωμιάζει τόν Χάρου Πόττερ

Ἐνῶ μέχρι πρίν λίγο καιρό τό Βατικανό επίσημα μέσω τῆς ἐφημερίδος του κατηγοροῦσε τά βιβλία καί τῆς ταινίες τοῦ Χάρου Πόττερ, διότι προωθοῦν τή μαγεία, τώρα ἐπαινεῖ τήν νέα ταινία τοῦ Χάρου Πόττερ ὡς μία πολύ καλή παραγωγή πού δείχνει τή μάχη μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ...

v v v

Δρυίδες καί χριστιανοί σέ διάλογο...

Ἁγγλικανός Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρου Ρόουαν Οὐίλλιαμς διαβάζουμε ὅτι ἔγινε τόν Αὐγούστο τοῦ 2002 ἐπίτιμο μέλος τῆς «Ἀδελφότητας τῶν Δρυιδῶν τῆς Οὐαλλίας». Ὁ κατήφορος τῶν χριστιανῶν τῆς ἀποστατημένης Δύσης δέν ἔχει τέλος. Σημειωτέον ὅτι οἱ παγανιστές δρυίδες ἐλάτρευαν τούς θεούς των μέ ὄργια καί ἀνθρωποθυσίες. Τώρα ἀγγλικανοί καί δρυίδες κάνουν «κοινές χριστιανικές καί εἰδωλολατρικές λειτουργίες». Νά χαιρόμαστε τήν «ἀδελφή μας ἐκκλησία» τῶν ἀγγλικανῶν μέ τήν ὁποία μετέχουμε ἀπό κοινοῦ στό «Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν».

Ὁ νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Ψωμιάδης στά ἐγκαίνια ναοῦ ἀρχαιολατρῶν

Εἶπαμε νά πηγαίνει παντοῦ ὁ νομάρχης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης ἀλλ' ὄχι καί σέ ἐγκαίνια ναοῦ ἀρχαιολατρῶν τόν Ἰούλιο στή Θεσσαλονίκη. Ἐκτός καί ἂν δέν εἶναι πιστός Ὁρθόδοξος, ὅπως δηλώνει...

v v v

Εὔγε στούς 250 Ἀμερικανούς καθηγητές!

Μάθημα ἐπιστημονικῆς ἐντιμότητος καί ἱστορικῆς γνώσεως δίνουν μέ ἐπιστολή τους στόν Ἀμερικανό Πρόεδρο Ὁμπάμα 250 (!) καθηγητές Ἱστορίας Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων.

Ἡ ἐπιστολή τους –κόλαφος στούς Σκοπιανούς πλαστογράφους καί στούς προστάτες των– τονίζει: «Ἡ κλοπή τοῦ Φιλίππου καί τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπό μιά χώρα πού δέν ἦταν ποτέ Μακεδονία δέν μπορεῖ νά δικαιολογηθεῖ». Καί καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Γιατί ἕνα φτωχό νέο κράτος, χωρίς πρόσβαση στή θάλασσα, νά ἐπιχειρεῖ τέτοιο ἱστορικό ἀτόπημα (ἀνοησία); Γιατί νά χλευάζει καί νά προκαλεῖ μέ θράσος τό γείτονά του; Ὅπως καί ἂν θά μποροῦσε νά χαρκτηριστεῖ μιά τέτοια συμπεριφορά, εἶναι προφανές ὅτι δέν πρόκειται γιά μιά δύναμη ὑπέρ τῆς ἱστορικῆς ἀκρίβειας ἢ τῆς σταθερότητας στά Βαλκάνια. Εἶναι λυπηρό ὅτι οἱ ΗΠΑ στήριξαν καί ἐνθάρρυναν μιά τέτοια συμπεριφορά.

Σᾶς καλοῦμε, κύριε πρόεδρε, νά βοηθήσετε μέ ὅποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο τήν κυβέρνηση τῶν Σκοπίων νά κατανοήσει ὅτι δέν μπορεῖ νά οἰκοδομήσει μιά ἐθνική ταυτότητα σέ βάρος τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας.

Ἡ Διεθνῆς μας Κοινότητα δέν μπορεῖ νά ἐπιβιώσει ὅταν ἡ Ἱστορία ἀγνοεῖται, πολύ

περισσότερο όταν η Ίστορία παραποιείται.

Μέ τιμή,

Ἀκολουθοῦν οἱ ὑπογραφές 250 καθηγητῶν, τίς ὁποῖες μπορεῖτε νά βρεῖτε –ὅπως καί τό πλήρες κείμενο τῆς ἐπιστολῆς– στήν ἱστοσελίδα: <http://Macedonia-evidence.org> (στά ἀγγλικά) καί στήν ἱστοσελίδα μας orthodoxnet.gr στά ἑλληνικά.

v v v

Ἵποχρεωτικό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Δημοσιεύουμε τήν παρακάτω ἀπάντηση τοῦ ΥΠ.Ε.Π.Θ. σέ ἐρώτημα ἐκπαιδευτικοῦ.

«Σέ ἀπάντηση τῆς ἀπό 11-06-2009 ἐπιστολῆς σας, ἡ ὁποία μᾶς διαβιβάστηκε ἀπό τό Γρ. Ὑπουργοῦ καί σέ ὅ,τι ἐμπίπτει στίς ἀρμοδιότητές μας, σᾶς γνωρίζουμε ὅτι:

Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν παραμένει ὑποχρεωτικό στή Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση, σύμφωνα καί μέ τήν μέ ἀρ. πρ. Φ12-/977/1097 44/Γ1/26-08-2008 ἐγκύκλιο τοῦ ΥΠ.Ε.Π.Θ., ἡ ὁποία προβλέπει ὅτι “οἱ μή Ὁρθόδοξοι μαθητές, δηλ. οἱ ἀλλόθρησκοι ἢ οἱ ἑτερόδοξοι, οἱ ὁποῖοι ἀπαλλάσσονται ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (...), κατά τήν ὥρα διδασκαλίας τοῦ συγκεκριμένου μαθήματος παρακολουθοῦν ὑποχρεωτικά τή διδασκαλία διαφορετικοῦ διδακτικοῦ ἀντικειμένου σέ ἄλλο τμήμα τῆς ἴδιας τάξης.

Στήν περίπτωση, πού ἡ συγκεκριμένη τάξη λειτουργεῖ μόνο μέ ἓνα τμήμα, οἱ μαθητές αὐτοί παρακολουθοῦν ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα, πού καθορίζεται γιά τό σκοπό αὐτό ἀπό τό Σύλλογο Διδασκόντων τοῦ Σχολείου. Γιά μέν τούς ἀλλοδαπούς, τό πρόγραμμα ἀφορᾷ στό μάθημα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, γιά δέ τούς ὑπόλοιπους μάθημα ἀνάλογο μέ τίς μαθησιακές τους ἀνάγκες”.

[...]

Ἐσωτ. Διανομή: 1. Γρ. Ὑπουργοῦ (ἀρ. πρ. 5275/11=06-09), 2. Δ/νση Σπουδῶν Δ.Ε., Τμήμα Γ’.

Ἐπισημαίνεται, ὅτι ὁ Διευθυντής, Ἀθανάσιος Νικολόπουλος.

Σημ. «Π»: Ὅπως μᾶς ἀπεκάλυψε ὁ συνταγματολόγος καθηγητής κ. Γεώργιος Κρίππας, τό παρασκήνιο τῆς πρόσφατης περιπέτειας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἐπισημαίνεται, ὅτι ὁ «Συνήγορος τοῦ Πολίτη» παρεπλήρωσε πέρυσι μέ ἔγγραφό του τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί ὤθησε τό Ὑπουργεῖο στήν ἐκδοση τῆς ἀπαράδεκτης ἐκείνης ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία οὐσιαστικά καθιστοῦσε τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν προαιρετικό! Ἡ νομολογία πού ἐπεκαλεῖτο ὁ «Συνήγορος τοῦ Πολίτη» ἦταν ἄσχετη πρός τό θέμα! Ὁ καθηγητής κ. Γ. Κρίππας μέ ἔγγραφό του ἀπαίτησε ἀπό τόν «Συνήγορο τοῦ Πολίτη» νά ἀποκαταστήσει τήν ἀλήθεια. Ὁ «Συνήγορος...» –θέλοντας καί μή– ζήτησε συγγνώμην, διότι ὁ καθηγητής τούς ἀπειλήσε ὅτι θά τούς πάει στά δικαστήρια.

Ἐπισημαίνεται, ὅτι ὁ δρόμος γιά νά ἐκδοθεῖ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου πού διαβάσατε παραπάνω.

v v v

ΥΠ.Ε.Π.Θ.: Προϊνή προσευχή καί ἀνάρτηση σημαίας

Διαβάζουμε σέ πρόσφατη ἐγκύκλιο τοῦ ΥΠ.Ε.Π.Θ. (3/8/2009) μέ θέμα «Λειτουργία σχολείων γιά τό σχολικό ἔτος 2009-2010» τά ἐξῆς:

Ἐπισημαίνεται Προϊνή Προσευχή-ἀνάρτηση σημαίας

Σύμφωνα μέ τό ΠΔ 201/98 (ΦΕΚ 161 τ. Α’-ἄρθρο 13, παρ. 5, ἐδάφ. α’ καί β’ καί παρ. 10, ἐδάφ. δ.) σᾶς ἐπισημαίνουμε ὅτι:

Α. Πρὶν ἀπό τήν ἔναρξη τῶν μαθημάτων

πραγματοποιείται κοινή προσευχή τῶν μαθητῶν καί τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ στό προαύλιο τοῦ σχολείου μέ εὐθύνη τῶν ἐκπαιδευτικῶν πού ἐφημερεύουν. Σέ περίπτωση δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἢ προσευχή πραγματοποιεῖται στήν αἴθουσα κάθε τάξης. Οἱ ἐκπαιδευτικοί συμμετέχουν ὑποχρεωτικά στήν πρωϊνή προσευχή καί στόν ἐκκλησιασμό καί ἐπιβλέπουν τά τμήματά τους. Οἱ ἐτερόδοξοι μαθητές παρευρίσκονται μέ τό τμήμα πού ἀνήκουν στό χῶρο τῆς συγκέντρωσης χωρίς νά συμμετέχουν στήν προσευχή, τηρώντας ἀπόλυτη ἡσυχία, σεβόμενοι τούς δασκάλους καί τούς συμμαθητές τους πού προσεύχονται.

Β. Ἐπίσημη ἀνάρτηση τῆς σημαίας γίνεται:

α. Τήν πρώτη Δευτέρα κάθε μήνα (ἀπό τό σχολεῖο τῆς πρωϊνῆς βάρδιας).

β. Τίς ἐθνικές ἐπετείες καί τίς τοπικές ἐθνικές ἐορτές.

γ. Ὄταν κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπό τό Σύλλογο Διδασκόντων ἢ ὀρίζεται ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές.

v v v

Ἐποχὴς Ἐκκλησιαστικά, Ἐκκλησιαστικά, ἀλλά...

Διαβάζουμε στήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (31.7.2009, σ. 8) ἀνταπόκριση ὑπό τόν τίτλο «Ἐποχὴς ἢ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμφώνως μέ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης».

Δικαιολογημένη ἢ χαρά τοῦ Ο.Τ. γιά τό «ἡχηρόν ῥάπισμα πρὸς ὅλας ἐκείνας τὰς πολιτικές δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εἰς τό ὄνομα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πολεμοῦν τήν Ἐκκλησίαν...» (ἐνθ' ἀν.).

Ὅμως ὑπάρχει κάτι πού δέν ἔχουμε προσέξει: Ἡ μοντέρνα γραμμὴ δέν εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ μαθήματος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀλλ' ἢ σταδιακὴ μετὰλλαξή του σέ μάθημα εἰσαγωγῆς στήν «πνευματικότητα» τῆς «Νέ-

ας Ἐποχῆς», μέ βασικὸ δόγμα ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι δρόμοι πού ὀδηγοῦν στόν ἴδιο Θεό.

v v v

«Ὁ Γαβρᾶς ξανασταυρώνεται»(!)

Αὐτό διατυπώνει βαθυστόχαστα καί μελοδραματικά ἢ δημοσιογράφος Λώρη Κέζα στό Δ.Ο.Λ.ιον [Δ.Ο.Λ.= Δημοσιογραφικός Ὁργανισμός Λαμπράκη] Βῆμα (24.7.2009, σ. 8). Γράφει μεταξύ ἄλλων ὅτι «Λίγοι θά ὑποστηρίξουν θεσμικά τόν Γαβρᾶ καί ἐλάχιστοι θά τό κάνουν δημόσια. Στίς ἐκκλησιαστικές ἀντιπαραθέσεις οἱ πολιτικοὶ κάνουν τουμπεκί. Νιώθουν ἐξαιρετικά ἄβολα στήν ἰδέα τῆς διαμάχης μέ τό παπαδαριό».

Ἔ, ὄχι καί ὅτι «ξανασταυρώνεται ὁ Γαβρᾶς», κυρία μου. Ἐτσι λένε τώρα τά 310.544 ζεστά εὐρώ πού –καθὼς διαβάζουμε– εἰσέπραξε γιά τό διαρκείας ἕξι (6) λεπτῶν πρωτόλειο φιλμάκι του γιά τήν Ἀκρόπολη ὁ κ. Γαβρᾶς; Οἱ κομπλεξικοὶ «φωταδιστές» τῆς «προοδευτικῆς διανόησης», πού καταδυναστεύουν τήν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, δέν χάνουν εὐκαιρία νά χύσουν τό δηλητηριό τους ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς ἀνοίξουν κανένα βιβλίο Ἱστορίας καί Ἀρχαιολογίας, καί κυρίως τό βιβλίο τοῦ Κυριάκου Σιμόπουλου «Ἡ λεηλασία καί καταστροφή τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων», ἐκδ. Στάχυ, Ἀθήνα 42003 (ὁ ὁποῖος σημειωτέον κάθε ἄλλο παρὰ θρησκευόμενος εἶναι) γιά νά δοῦν ποιοὶ κατέστρεψαν τήν Ἀκρόπολη καί πάντως ὄχι οἱ Χριστιανοί.

Ἡ Ἀκρόπολη λοιπόν κατεστράφη κυρίως ἀπὸ τούς βαρβάρους Ἑρτούλους τό 267 μ.Χ. καί ἀπὸ τούς βομβαρδισμούς τοῦ Ἐνετοῦ Μοροζίνι τό 1687 ἀλλὰ καί ἀπὸ Ἑλλήνες καί Τούρκους κατὰ τήν πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν τό 1822, ὅποτε ἔπαιρναν τό μολύβι ἀπὸ τούς κίονες γιά νά κάνουν βόλια!

Καί μήν ξεχνοῦμε τήν καταλήστευσή της ἀπό τόν Ἔλγιν.

▼ ▼ ▼

Προκαλεῖ ἡ Δ.Ε.Θ. προβάλλοντας τή γιόγκα

Ἡ Διεθνής Ἐκθεση Θεσσαλονίκης εἶναι ἕνας σοδαρός θεσμός, πού διανύει ἤδη τό 74ο ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἐπομένως δέν δικαιολογεῖται νά «παιδιαρίζει» προβάλλοντας στή Νέα Παραλία Θεσσαλονίκης «Πρόδρομο “Φεστιβάλ Μαγείας”» (βλ. Δελτίο τύπου Δ.Ε.Θ.-HELEXPO Α.Ε τῆς 21.8..2009) μέ ἰσχυρή δόση γιόγκα (βλ. σχετικό πρόγραμμα).

Παραπέμπουμε τή ΔΕΘ στό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Π» γιά νά πληροφορηθεῖ ὅτι ἡ γιόγκα (yoga) δέν εἶναι γυμναστική ἀλλά πρακτική ἰνδουϊσμοῦ-βουδδισμοῦ καί ομάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

▼ ▼ ▼

Καλά, γιά τόσο ἀνόητους μᾶς θεωροῦν;

Εἶναι δυνατόν νά μήν καταλαβαίνει κανείς τί σημαίνει ἡ παρακάτω Ἐγγραφή Συγκατάθεση γιά τόν Ἐμβολιασμό γιά τόν Νέο Ἴό τῆς «Γρίπης τῶν χοίρων»;

Γράφει τό σχετικό ἔντυπο:

Παρακαλοῦμε διαβάστε προσεκτικά τό παρακάτω κείμενο καί ὑπογράψτε στό τέλος τῆς σελίδας. Δέν μπορεῖτε νά λάβετε τό ἐμβόλιο γιά τό νέο ἰό γρίπης ΑΗ1Ν1 χωρίς νά προσκομίσετε τό παρόν ἔγγραφο ὑπογεγραμμένο.

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος δηλώνω ὅτι:

Α) Ἐνημερώθηκα γιά τούς λόγους γιά τούς ὁποίους πρέπει νά ἐμβολιασῶ, καθώς καί γιά τίς πιθανές ἀνεπιθύμητες ἐνέργειες καί ἐπιπλοκές τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Β) Γνωρίζω ὅτι δέν ὑπάρχει καμία ἀπο-

λύτως ἀσφαλῆς ἰατρική πράξη, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐμβολιασμῶν

Γ) Συμφωνῶ νά ἐμβολιασῶ μέ τό ἐμβόλιο γιά τό νέο ἰό τῆς γρίπης ΑΗ1Ν1.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

(καί ὄλογράφως)

Σχόλιο «Π»: Ἐτσι ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος ὁ ἐμβολιαζόμενος τό ρίσκο γιά τυχόν μικρές ἢ μεγάλες ἐπιπλοκές καί παρενέργειες, πού θά ἔχει τό ἐμβόλιο, τό ὁποῖο ἀκόμη δέν ἔχει δοκιμασθεῖ ἐπαρκῶς!

▼ ▼ ▼

Ἄν δέν ἀλλαξοπιστήσουν, θά θανατωθοῦν!

Σύμφωνα μέ ρεπορτάζ τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος *Bild* (1 Σεπτεμβρίου 2009) δύο γυναῖκες καταδικάστηκαν σέ θάνατο στό Ἰράν, σύμφωνα μέ τόν ἰσλαμικό νόμο, μέ τήν κατηγορία ὅτι ἔγιναν χριστιανές. Ἡ Meryen καί ἡ Marziah πού κρατοῦνται σέ φυλακή τῆς Τεχεράνης, μαστιγώνονται κάθε φορά πού ὁ ἱμάμης καλεῖ γιά προσευχή τούς πιστούς μουσουλμάνους (δηλαδή πέντε φορές τήν ἡμέρα), ταπεινώνονται καί τιμωροῦνται μέ στέρηση τροφῆς καί νεροῦ.

Συνελήφθησαν στίς 5 Μαρτίου, ὅταν ἔγινε ἔφοδος στό σπίτι τους καί βρέθηκε ἐκεῖ ἡ Καινή Διαθήκη.

Ἡ πρώτη μέρα τῆς δίκης τους ἦταν στίς 9 Αὐγούστου. Παρότι ὁ δημόσιος κατηγορος τίς πίεσε νά ἀπαρνηθοῦν τήν πίστη τους γραπτά καί προφορικά, ἐκεῖνες δήλωσαν ἐπανειλημμένα ὅτι «δέν μετανιώνουν γιά τίποτα καί δέν θά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό». Μέχρι στιγμῆς οἱ προσπάθειες πού κάνουν διάφορες ἀνθρωπιστικές ὀργανώσεις ἀπ' ὅλο τόν κόσμον γιά νά ματαιωθεῖ ἡ ἐκτέλεσή τους ἀπέδωσαν ἀκαρπες.

Πηγές: <http://haber.mynet.com/detay/dunya/bu-iki-kadin-idam-edilecek/468288>

<http://www.sabatina-ev.de/Botschaft.html>

<http://agazilos.org.2009/09/02/be-a-muslim-again-or-die>], όπου δίνεται και η δυνατότητα διαδικτυακού δημοψηφίσματος και κατάθεσης διαμαρτυρίας.

▼ ▼ ▼

“Αγιε Νικοπόλεως, τί λέτε για τόν [παπα] Κώστα Μπέη;

Φωτιά άναψε τό άρθρο τής Παρακαταθήκης (τ. 66) για τίς κακοδοξίες του [παπα] Κώστα Μπέη.

Πολλοί μās έγραψαν συγκλονισμένοι από

τίς άποκαλύψεις. «Δέν κοιμήθηκα όλη νύχτα» μās έλεγε λευκασμένος στή διακονία του Εύαγγελίου Ιεροκήρυξ, πού έφριξε από τίς νεοεποχίτικες συγκροητιστικές άπόψεις του [παπα] Κώστα Μπέη! Τό θέμα άναπαρήγαγαν και άλλα περιοδικά όπως και η έφημερίδα *Τό Παρόν* (15-16 Αυγούστου 2009). Περιμένουμε νά δοϋμε κάποια αντίδραση και από τήν πλευρά τής διοίκουσας Έκκλησίας, μιά και ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης, ό όποιος χειροτόνησε τόν [παπα] Κώστα Μπέη και τόν έχει κληρικό στή Μητρόπολή του, συμβαίνει νά είναι και Πρόεδρος τής Συνοδικής Έπιτροπής επί των Αίρέσεων, δηλαδή ό καθ' ύλην άρμόδιος για τό θέμα αυτό.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ήρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Έπεύθυνος τυπογραφείου: Άντώνιος Μαυρογένης

Έκτύπωση — Βιβλιοδεσία: Μαυρογένης Α.Ε.

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 ευρώ

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 ευρώ

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. – FAX: 2310.462.562

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς άπόψεις των συγγραφέων τους και ακολουθοϋν τήν όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται η άναδημοσίευση, κατόπιν γραπτής άδειας από τήν διεύθυνση του περιοδικού.